یوه خبره درته وکم ؟

(ناول)

لیکوال: نصیر احمد احمدي

۱۳۹۱ ل کال

www.ketabtoon.net

Ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

بسم الله الرحمن الرحیم

(c) ketabton.com: The Digital Library

د کتاب پېژندنه

د کتاب نوم:	یوه خبره درته وکم؟
لیکوال :	نصیراحمد احمدي
د لیکوال د تلیفون شمېره:	۰۷۰۰۲۵۶۱۹۱
ایمیل	nasirahmad_ahmadi@yahoo.com
خپرندوی:	مومند خپرندویه ټولنه، جلاباد
د پښتۍ ډېزاین	فرید احمد یوسفزی
کمپوز	نصیر احمد احمدي
دپښتۍ انځور	نصیر احمد احمدي
چاپ کال:	۱۳۹۱ ل

(c) ketabton.com: The Digital Library

ډالۍ

ګران وطن افغانستان ته!

(c) ketabton.com: The Digital Library

(۱)

تیاره وه. سړي ګړندي ګامونه اخیستل. له کلي ووت. شمال لور ته پراخه دښته په مخه ورغله. دښته او اسمان ، دواړه یولاس تک تور وو ، یواځې ړنو ستورو سره جلا کول.

سړي یوه شېبه مزل وکړ ، ځای ځای به په واوره وخوت ، له بوټونو به یې کرښنده اواز پورته شو ، نور هیڅ هم نه اورېدل کېدل. کله کله به یې د شغالانو انګولا په زړه ننوته.

پاو ووت. ستورو دومره رڼا کوله چې سړی د کاریز د سپرغي (ځاه) پر سر د لرګي لوی څرخ ته ودروي.

سړي څرخ تاو کړ. غنجا شوه. ده څه نه لیدل ، خو په دې پوهېده چې پر څرخ د تاو شوي پړي سر ، لاندې سپرغي ته کښته کیږي.

شېبه وروسته یې پړي ته ټکان ورکړ. لاندې د اوبو چړپا شوه ، پړی د کاریز تل ته رسیدلی و.

سړي بوټونه وایستل. د پړي پورتنی برخه یې پر څرخ تاو کړه. پړی یې ونیو ، پر لاسونو یې زور راووست. پښې یې سپرغي ته ور وغزولې ، په هوا کې ځوړند پاتې شو.

سړي موټ_ موټ پړی خوشې کاوه. دی لاندې روان و ، شېبه وروسته یې پر لوڅو پښو سړې اوبه ور واوښتې.

سړي د خپل پنډ کوټ جیب ته لاس کړ. لاس یې راویست ، د لاسي بټۍ سپینه رڼا په رنو ، روانو اوبو ولګېده.

کړوپ شو. په اوبو کې مخ پورته لاړ. خولې یې د کاریز د تونل له پاسنۍ برخې ورې لوټې رابېلې کړې. ورمېږ یې لندو خاور ونیو.

ده په احتیاط ګامونه اخیستل ، ځای ځای به اوبه ژورې شوې. پر ځنګنو به یې راواوښتې. بیرته به بېدیو ته ټیټې شوې. دی ورو ورو مخکې ته. کله کله به سپینه رڼا د اوبو څاڅکو ته سیخه شوه. څاڅکي د کاریزه د تونل له پورتنیو لندو ختوڅخه را څڅېدل.

یو ځای ودرېد. د مور خبرې لړزه پرې راوسته.

((شېرمامده زویه! پام کوه! کاریزونه درانه دي ، پټې بلاوې دي خدای پټې لري.))

ناڅاپه یې چیغه کړه! ښی پښې ته یې ټکان ورکړ ، اوبه وچړپېدې ، د بټۍ په رڼا کې یو غټ ماهی پورته روان و.

سړي وخندل ، زړه یې سره راټول کړ ، په زوټه (زوره) یې وویل:

_هیڅ هم نه شته! هیڅ هم نشته ، هیڅ...

د ې خبرې د کاریز په تونل کې انګازې خپرې کړې ، خو دی پوهېده چې پر تندي یې مړې خولې راماتې دي.

یو دم یې خوسا بوی پر سپږمو ننوت. بوی ډېر شو ، په کاریزه کې د خرابې شوي غوښې بوی ته.

دوه_ درې ګامه لیرې ، په اوبو کې چړپا شوه. رڼا پر هماغه ځای ولوېده ، له رنو اوبو د غوټه ماهیانو شاهپرونه راوتلي وو ، اوبه یې خیرلې ، مخ پورته روان ول.

سړي پزې ته لاس ونیو ، ور مخته شو. یو ځوان ځوړند سر ناست و. اوبه یې پر غزیدلو ورنو روانې وې ، ملا یې د کاریزه پر دېوال پورې نښتې وه ، تر غاړې یې نرۍ نایلوني پړی تاو و.

(c) ketabton.com: The Digital Library

سړي ورو د هغه کيڼ لاس له اوبو راپورته کړ ، پر ګوتو يې دوې غټې ګوتمۍ ښکارېدلې ، ګوتميو ژېړه رڼا کوله. سړي په بېړه ګوتمۍ راويستلې ، لاس يې پرېښود. جسد ړنګ شو ، له اوبو چرمي بټوه راووته ، بوی تېز شو ، تونل د کانګو او استفراق غبرږ ونيو ، سړي وګرځول ، بټوه يې د اوبو له سره ورپورته کړه. اوبه پاش شوې ، ده مخ کښته کړندي ګامونه واخيستل.

(c) ketabton.com: The Digital Library

(۲)

په عمر پخې ښځې وویل:

__شېر مامده زویه! سره غرمه دې کړه!

کوم غږ یې وانه ورېد

ښځې د برستن پېڅکه وښویوله ، وړې کښوړنې سترګې یې ږدې راوختې.

د پراته سړي سترګې پټې وې ، په یکه ککرۍ پورې نښتې تار تار وېښته یې لانده ښکارېدل. پر لمر وهلې تور تندي یې خاخکې__څاڅکې خوله پرته وه. ده په تیزۍ سره ساه اخیسته ، ارتې ، غټې سپږمې یې کښته پورته کېدې

ښځې په بېړه د هغه پلنې اوږې ته ټکان ورکړ ، د سړي زګېروی شو ، پر اړخ راواوښت ، د ورمېږ له لندو پیچلو وېښتو یې د خولو تروش بوی پورته شو.

ښځې د سړي پر غاړه ګوتې کېښودې ، ګوتو یې لوند تودوالی احساس کړ.

ښځه په بیړه ولاړه شوه. په دالان کې یې خړ دیوال ته ولاړ ګړی کوږ کړ ، پر نکلي جام اوبه را واوښتې.

بېرته راغله ، شېبه وروسته د سړي پر تندي لنده ټوټه پرته وه. سړي تېزه تېزه ساه وهله.

ښځې ورو وویل:

__شېرمامده زویه! څنګه یې ؟

کړپ شو. لس__یولس کلن هلک د کوټې په وره کې ودرېد ، په خوشالی یې وویل:

__لا لا! په ډب کې هیلۍ ناستې دي.

یو دم یې شونډې وځړېدې ، ورغی ، د ښځې تر څنګ خواشینی کېناست ، سړي ته یې وکتل ، ورو یې وویل:

__تبه یې ده ؟

ښځه ولاړه شوه ، په کونج کې د ایښې زاړه لرګین صندوق پله یې پورته کړه. هلک ته یې د لسو روپو نوټ ونیو ، ورو یې وویل:

__د کلي له دوکانه د تبې ګولۍ راوړه.

د هلک په جیب کې پرتې مردکی وټکېدې ، په منډه له کوټې ووت.

ښځې د سړي د تندي ټوټه بدله کړه ، سړي خپلې وړې سترګې رنې کړې ، پترې نیولې خړې شونډې یې وخوځېدې ، په زګیروي یې وویل:

__څه وخت ده؟

ښځې د وړې کړکۍ خیرنه پرده پورې وهله ، سړي خپلو سترګو ته لاس ونیو ، په غوسه یې وویل:

__لمر د سرای (حویلۍ) مینځ ته رارسیدلی.

ښځې په خواره خوله وویل:

__تبه دې وه ، نه مې شوای راپورته کولی.

د سړي تندي ګونځې پیداکړې:

__ادې! زه باید کاریز وکېندم.

ښځه په خبره کې ورولوېده:

__نور کلیوال هم شته!

سړي سره سا ویسته ، ورو یې وویل:

__ دوه نیم سوه اوغانۍ (افغانۍ) مې له ګوتو ووتې!

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځنګ ته ایښې بدنۍ یې ورپورته کړه. دوه_ درې غوړپه اوبه یې تر ستوني تېرې کړې ، ناڅاپه یې وټوخل ، کانګو واخیست. مور یې په بیړه ولاړه شوه. چلمچي یې راووړ. سړي خپله خوله پکې ونیوله. ویې نه ګرځول.
ببرته ستوني ستغ پرېووت. ورو یې وویل:
_دا اوبه مو له کوم ځایه راوړې ؟
مور یې په حیرانۍ ورته وکتل شونډې یې وخوځېدې:
_له کارېزه!
سړي ورمېږ کوږ کړ ، په چلمچي کې یې خوړ وهل.
ښځې چلمچي د باندې ویست.
سړي په خپله خوله د بړستن پیڅکه تېره کړه. تر بالښت لاندې یې لاس ننه ایست. سترګو ته یې دوې د سرو زرو ګوتمۍ ودرېدې. شنه غمي پکې ټومبلې ول.
د دروازې کړپ شو. سړي په بیړه ګوتمۍ تر بالښت لاندې کړې. ښځه راغله ، پر پلاستیکي فرش یې توره چایجوشه کېښوده.
سړي چایجوشې ته وکتل ، له څوښکې یې مړ تاو راووت. ویې ویل:
_له کارېزه اوبه مه راوړې.!
ښځې په حیرانۍ ورته وکتل.
سړی وارخطا شو:
_ما ، ما ویل چې کارېز پاکیږي. اوبه به یې خړې وي.
ښځې وخندل ، د خپل خیرن ټکري پیڅکه یې د پیالې پر ژۍ تېره کړه. ورو یې وویل:
_کارېز ته مازدیګر ناوخته لاړم ، خړه ناسته وه. پاکې ، سوتره ، رڼې اوبه دي.
هلک کوټې ته ورننوت ، ورور ته یې وکتل ، تندی یې ورین شو. په خوشالي یې وویل:
_لالا! تبه دې ښه شوه!!!
سړی غلی و. .
هلک وویل:
_وېربدلی یې ، شونډه دې وتلې ده.
ښځه په خبره کې ورولوېده:
_ګولۍ دې راوړې ؟
هلک یو پاکټ ګولۍ په غولي کېښودې. ببرته یې سړي ته وکتل ، په خوند یې وویل:
_لالا! په ډب کې هیلۍ ناستې دي.
د ښځې شونډې وخوځېدې:
_باز مامده! ورور دې ناروغه دی! مه یې پاذابوه.
هلک غلی شو ، شېبه وروسته یې د خواست په ژبه وویل:
_زه به یې وولم.
سړي مړاوي وخندل:
_نه! په ټوپک به ژوبل شي.
_نه ژوبلېږم. زده مې ده ، غټې هیلۍ دي.
ښځه په خبره کې ورولوېده:

(c) ketabton.com: The Digital Library

__غوا تږې ده.

هلک د بسترې پر سر پراته ښکاري ټوپک ته وکتل ، ولاړ شو ، وره ته لا نه و رسيدلی چې سړي پسې ورغږ کړ:

__کارېزه ته يې مه بيايه!

ښځې په حيرانۍ ورته وکتل.

سړي وويل:

__اوبه د جومات له بمبې ورته راوړه!

ښځې له تورو چايو ډکه پياله د سړي تر خنګ کېښوده. ورو يې وويل:

__دا پسې وخوره!

سړي هغې ته وکتل ، په تور غروي کې يې سپينه ګولۍ ښکارېدله.

سړي ګولۍ ور واخيسته ، خولې ته يې واچوله ، ويې ټوخل ګولۍ يې په ستونې کې وچه ودرېده. .

ښځې وويل:

د چايو غوړپ پسې وکه!

__نه ! نه يې څښم.

ښځې دسترخوان پرانيست ، څو نرې پاستې پکې پراته ول. سړي د پاستې خنډه ور پرې کړه ، ويې ژدويله ، ګولۍ له ډوډۍ سره يو ځای له ستونې تېره شوه.

ښځې بله پياله ډکه کړه. سړي په بيړه وويل:

__دا چای د څښلو نه دی .

ښځې په حيرانۍ ورته وکتل. پياله يې شونډو ته ور وړه.

د سړي تندي ګونځې پيدا کړې:

__اوف! څنګه درته ووايم ، د کارېزه اوبه مردارې دي.

د دروازې کړپ شو. هلک په سترې غږ وويل:

په کارېز کې يې مږی وموند.

پياله کړه شوه ، ښځې ټوپ کړل ، اوږه يې وسوځېده ، په بيړه له کوټې ووته.

سړی نيغ کېناست ، بالښت يې ليرې کړ ، دوې ګوتمۍ او چرمې بټوه يې ور واخيستل ، بټوه يې پرانيسته ، څو خړ نوټونه پکې ښکارېدل ، ويې نه پېژاندل ، نوټونه لانده ول. سړی په منډه له کوټې ووت ، ګوتمۍ يې جيب ته واچولې ، بټوه يې هم ديوال ته نږدې لمر ته تر ايښودل شويو وچو وښو لاندې کړه. په بېړه له انګړه ووت.

(c) ketabton.com: The Digital Library

(۳)

شېرمحمد ساه نیولی سپرغي ته ورسېد ، ډله کلیوال راټول ول ، لویانو سپرغي ته کتل ، ماشومان هم د لویانو تر مینځ په داسې چولو پسې ګرځېدل چې له هغه ځایه سپرغه ور مالومه شي. شېبه وروسته د څرخ د تاوېدو غږ شو ، مخکې ولاړو خلکو خپلو پزو ته څادرونه ونیول ، ډله شا ته شوه ، دوو پیاوړو کلیوالو پرې ته لاس ور وغځاوه ، سلامت جسد یې راویست.

له بویه ټپکه نه کېده. جسد یې سپرغي ته نږدې پر خړه ځمکه پرېېست ، غاړې ته ورلوېدلی پړی یې خلاص کړ ، د مړي ځنګنونه شخ پاتې وو.

شېرمحمد په خړه ځمکه کېناست ، کلي ته یې وکتل ، د خړو کورونو بامونه تور ، شنه او زرغونه ښکارېدل ، له ښځو ډک ول ، د دیوالونو سیورو ته واوره پرته وه.

تر څنګ یې یو څادر ولوېد. یو ډنګر سړی پر څادر کېناست. ورو یې وویل:

ــ موږ له همدې کاریزه اوبه څښلې!

شېرمحمد غلی و.

سړي وویل:

ــماته خو دا مړی د ډېر وخت ښکاري. بوی یې کړی ، د پښو ګوتې یې شرېدلې دي ، داسې لکه ماهیانو چې خوړلې وي.

سړی غلی شو ، شېرمحمد ته یې وکتل ، په حیرانۍ یې وویل:

ــوه هلکه! روغ نه ښکارې!

شېرمحمد د خپل پټکي شمله په خپله لنده ، توره ټنده تېره کړه. وچې شونډې یې وخوځېدې:

ــتبه مې ده.

یو غږ واورېدل شو:

ــخه نشته!

دواړو جسد ته وکتل ، یو کلیوال د مړي جیبونه لټول.

بل وویل:

ــجیبونه یې خالي دي ، کوم کاغذ ماغذ نشته ، پېژندلای یې نه شو.

یو بل کلیوال راغی ، پایڅې یې لندې وې ، له لاسونو څخه یې سوړ بوی لتېده.

پر څادر ناست کلیوال وویل:

ــڅنګه مو پیدا کړ ؟

نوی راغلي سړي وټوخل ، شونډې یې وخوځېدې:

ــنن زما وار و ،ساعت مخکې کاریز ته ورکښته شوم ، خوسا بوی و ، پورته لاړم ، مړی مې ولید.

نوی راغلی سړی غلی شو ، شېرمحمد ته یې وکتل ، ورو یې وویل:

ــتېر مازدیګر خو ته کاریزه ته ورکښته شوې ، پام دې نه شو ؟

شېرمحمد د (نه) په ښه سر وخوځاوه.

هماغه سړي وویل:

ــسپېرمې خو دې غټې دې ، بوی یې نه درته ؟

شېرمحمد په غوسه ورته وکتل. دواړه کلیوال موسک ول.

(c) ketabton.com: The Digital Library

(٤)

شېرمحمد په چوتره کې لمر ته ناست و ، ګوتمۍ يې سره اړولې ، ښتوه يې په لمن کې پرته وه. د مور غږ يې واورېد:

__بالښت دروړم.

شېرمحمد څه ونه ويل. هماغسې يې ګوتميو ته کتل.

درب شو ، بالښت ولوېد ، له پلاستيکي فرشه مړې خاورې پورته شوې. سړي په بيړه د لاس ګوتې سره ورووستې.

ښځې وويل:

__کوم درک يې ونه لګېد؟

ځواب يې وانه ورېد.

ښځې په حيرانۍ خپل زوی ته وکتل. په زوته يې وويل:

__تبه دې ښنګه شوه ؟

شېرمحمد ټکان وخوړ:

__څه ؟

__تبه دې ښنګه شوه ؟

__بد نه يم ، پيتاوی ښه راباندې ولګېد.

ښځه د هغه تر څنګ کېناسته ، شېرمحمد پښې ور ټولې کړې ، پر ښتوه د اوږدې لمنې پيڅکه پرېوته.

ښځې په خواشينۍ وويل:

__کوم درک يې ونه لګېد؟

__نه! هيڅا هم نه پيژانده ، خراب شوی و ، د کلي په هديره کې مو امانت خاورو ته وسپاره.

ښځې وويل:

__له سهاره دې څه نه دي خوړلي ، چای درته راوړم ، د څاه اوبه دي ، له جوماته مې راوړې

شېرمحمد د (هو) په نښه سر وخوځاوه.

ښځه ولاړه شوه ، د خړو کتار کوټو خواته يې ګام واخيست ، يودم ودرېده ، زوی ته يې وکتل ، په حيرانۍ يې وويل:

__ته پوهېدې چې په کاريزه کې مړی دی.

د سړي ژبه بنده شوه:

__نه ، زه ، زه

ښځې وويل:

__سهار دې د اوبو په ښبلو زړه راډکېده ، د چايو پيالې ته دې هم خوله ور نه وړه ، ويل دې چې د کارېزه اوبه مردارې دي. له کومه پوه شوې ؟

شېرمحمد ته غوسه ورغله:

__چای راوړې که نه ؟

ښځه دالان ته ننوته.

شېرمحمد ښتوه پرانيسته ، يوخړ نوټ يې راوېست ، پردی و ، نه يې پيژانده ، په بيړه يې په ښتوه کې پراته نور نمجن نوټونه وشميرل ، لس داني ول.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د پیالو کړپ شو ، نوټونه یې ژر په بټوه کې کېښودل ، د دالانه وره ته یې سترګې ور واړولې ، څوک نه و. بیرته یې بټوه پرانیسته ، د بټوې یوې خانې ځنځیر درلود ، کش یې کړ ، په پلاستیک کې بنده سپینه ، نمجنه پاټه راوخته.

د دالان د وره غنجې شو ، بټوه او پاټه ، دواړه یې تر ورانه لاندې کړل.

ښځې دوې پیالې له چایو ډکې کړې. د انګړ لرګېنه دروازه خلاصه شوه. مور او زوی دواړو ورته وکتل ، یوه پیغله وه ، سره او سپینه ښکارېدله ، ټکری یې پر مخ ور کش کړ ، لیرې ودرېده ، په زوټه یې وویل:

__تورې! میلمانه لرو ، یوه__ دوې چکۍ ګوره پور راکه!

ښځه دالان ته ننوته. شېرمحمد غولې ته کتل ، نجلۍ دروازې ته نږدې ولاړه وه. شېبه وروسته له دوو چکیو ګوړې سره له انګړه ووته.

ښځه بیرته د خپل زوی تر څنګ کېناسته ، په خوند یې وویل:

__ودې پېژانده ، سینځله وه ، د ګاونډې لور.

شېرمحمد غلی و.

 ښځې سوړ اسویلی ویست ، له شنو چایو ډکې پیالې ته یې وکتل ، وچې شونډې یې وخوځېدې:

__هی ، هی ، تشه لاسه ،   ته مې دښمن یې. که مې ولور په وس پوره وای ، همدا اوس مې دا نجلۍ درته غوښته. کم نه یې ، د خلقیانو د پاچاهۍ په اول کال پیدا شوې ، تر دېرشو اوړې! .

شېرمحمد د چایو غوړپ وکړ ، ورو یې وویل:

__باز مامد چیرې دی ؟

ښځې پیالې ته وچې سترګې نیولې وې.

سړي خپله خبره تکرار کړه!

__باز مامد چیرې دی ؟

ښځې له ځان سره وویل:

__ښه نجلۍ ده. روپۍ نشته ، خدایکه یې نه هم راته کړې وای.

سړي جیب ته لاس کړ ، د نصوارو ډبلی یې راویست ، مخ ته یې ونیو ، په ګرده اینه کې پلنه اوږده پزه ، ارته سپېرمې ، وړې ، ننوتې سترګې او اوږدې سپېرې شونډې ښکارېدلې.

یوه چونډۍ نصوار یې تر ژبې لاندې کړل ، ورو یې وویل:

__نن د کارېزه کار پاتې شو.

ښځې هماغسې پیالې ته کتل...

سړي بټوه او کاغذ په جیب کې واچول ، په زوټه یې وویل:

__ادې! ګوتمۍ مو په څو خرڅه کړه ؟

ښځې په حیرانۍ ورته وکتل.

شېرمحمد وویل:

__په یاد دې دي ؟ ...

 غلی شو ، نصوار یې تر چوترې لاندې تو کړل.

ښځې وویل:

__کومه ګوتمۍ ؟

هماغه چې د بازمامد د علاج له پاره مو خرڅه کړه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ښځې وخندل:

__هغه خو پخوانۍ خبره ده ، باز مامد ورور دي خاپوړي کولې ، نه مې په زړه کيږي. خدای دې وبخښې ، پلار دي خرڅه کړه.

غوا رمباړه کړه ، شېرمحمد ور وکتل ، اخوره ته د ولاړې ژيړې غوا مخکينۍ پښې په پړي کې بندې وې. ورغی ، د غوا په پښو کې تاو شوی پړی يې خلاص کړ ، د اخوره په وچو وښو کې سره چرګه ګرځېدله ، لوټه يې پسې وويشته ، چرګې منډه کړه ، سرې ببرته پر چوتره کېناست. ښځې په حيرانۍ وويل:

__ولې دې ګوتمۍ ياده کړه ؟

__هيڅ ، هسې په زړه کې راتېره شوه. بازمامد چيرې دی ؟

__خدای خبر! بيا به د کلي له ماشومانو سره مردکۍ کوي.

شېرمحمد ولاړ شو ، کوټې ته لاړ ، کله چې ببرته په چوتره کې ودرېد ، لونګۍ يې تړلې وه ، پر اوږه يې خړ ، خيرن څادر پروت و.

ښځې وويل:

__چېرته ځې ؟

__د ولسوالۍ بازار ته . کار لرم ، سودا خو به نه وي په کار ؟

ښځې څه ونه ويل ، سرې په بيړه له انګړه ووت.

(c) ketabton.com: The Digital Library

(۵)

د ماسپښین سیوري ړنګ ول ، شېرمحمد ستړی ستومانه د یوې ویالې تر څنګ کېناست. پټکی یې لیرې کړ ، سپینه پکه ککرۍ او تور تندی یې نرۍ کمرنګه خړې لیکې سره بیل کړي ول.

شېرمحمد مخ ته دوه_ درې لپې سړې اوبه ور واچولې ، اوبه وڅښېدې ، رانه ښاخکې یې په تار تار مونډۍ توره ږیره کې ننوتل.

د اوبو چړپا شوه ، شېرمحمد ورمېر کوږ کړ.   ژیړه غوا په لغړو نیالګیو کې ولاړه وه. تور اوربوز یې د لښتې په روانو رڼو اوبو کې پټ و.

سړي شاوخوا وکتل ، په زوته یې وویل:

_بازمامده!

مخامخ د چنار له ګڼو بې پاڼو ونو غبر را ووت:

_دا دی ، درغلم.

شېرمحمد د لښتې پر ژۍ پر یوه هواره ډبره کېناست ، کلې ته یې وکتل. د څو کورونو له دود کشونو څخه تورې لوخړې پورته کېدلې. لوګې د لیرې پراته غره تر سپینو څوکو هسک ول.

باز محمد وویل:

_لالا! څه وایې ؟

شېرمحمد ور وکتل. هلک د ویالې بلې خواته ولاړ و ، واوره یې خوړه ، په غاړه پوړې یې سره لینده ځوړنده وه.

سړي وویل:

_غوا دې ولې راوستې ؟

د هلک ورې تورې سترګې وځلېدې:

_لالا ، تر ونو لاندې نوې واښه رابوټیدلې دي ، ما ولیدل ، غوا یې ډېر ښه خورې.

شېرمحمد په خبره کې ورولوېد:

_ سیورو ته واورې پرتې دي. د مالونو د پیایلو وخت لا پاتې دی.

باز محمدهماغسې په خوند وویل:

_لالا ، چتکې راغلې ، په یوه مې وار وکه ، لینده خرابه ده ، خدایکه روغ رانه تللی وای.

شېرمحمد وخندل ، ورو یې وویل:

_ څپلۍ مې درته راوړې.

هلک ټوپ کړل ، د ښی پښې زړه ، شکېدلې کلوشه یې د ویالې په ژۍ ولګېده ، خړې اوبه باد شوې ، په بېره یې پر ځمکه پروت څادر پرانیست ، پلاستیکي څپلۍ یې په پښو کړې ، په خوند یې وویل:

_ بندونه هم لري ، ګرانه وې ؟

شېرمحمد وخندل:

_سل اوغانۍ مې درباندې مصرف کړې.

هلک په خبره کې ورولوېد:

_تر اوسه لا ختې دي ، و به یې ساتم.

شېرمحمد ترل شوی پټکی پر سر کېښود ، څادر یې ور واخیست ، ولاړ شو ، ورو یې وویل:

_کورته ځم ، له بازاره پیاده راغلم ، ستړی یم.

هلک په بېره څپلۍ وایستلې. ویې ویل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

__لالا! دا څپلۍ هم درسره یوسه ، په ختو نه شي.
سړی بیرته کېناست. ویې پوښتل:
__لس واړې ، څلور نیم زره څو کیږي ؟
__ولې ؟
__په ولي پسې یې مه ګرځه! څو کیږي ؟
هلک خپلې چاودې ګوتې وشمیرلې ، یو ، دوه ، درې...فکر یووړ ، یو دم یې وویل:
__دیرش زره.
د شېرمحمد د تندي ګونځې ژورې شوې:
__څه چتیات وایي ، څو ورځې وروسته به پنځم ته ځې.
هلک ځمکې ته کتل.
شېرمحمد وویل:
__ما مکتب نه دی ویلی ، خو دومره پوهیږم چې لس واړې څلورنیم زره ، تر دېرشو زرو اوړي. ، خو ته...
هلک یوځل لوڅې پښې منډه کړه ، شېرمحمد پسې وکتل ، غوا په نویو راختلو غنمو کې ولاړه وه. سړي څپلۍ په څادر کې واچولې ، زړو په ختو لړلو کلوشو وازې خولې نیولې وې.

(c) ketabton.com: The Digital Library

(٦)

شېرمحمد په خوند ګوتې وختېلې ، باز محمد ته يې وکتل ، څراغ ته نږدې ناست و ، ځپلی يې په لاس کې وې.

سړي وويل:

__ژر موړ شوې ؟

هلک هماغسې خپلو ځپليو ته کتل.

زړې ښځې وويل:

__له شکنې (پياوې) سره يې نه ده جوړه.

شېرمحمد له کاسې لنده ډوډۍ ورپورته کړه. په ډکه خوله يې وويل:

__خوند يې ښه دی ، الوګان هم لري ، نور څه غواړې ؟

کوم ځواب يې وانه ورېد.

ښځې وپوښتل:

__تبه دې ده ؟

__نه!

__تندی دې خولې دی.

شېرمحمد وخندل:

__ادې! اوس هوا توده شوې ، په تاوخانه پسې دومره اور مه بلوه!

ښځې وويل:

__کاسه ليرې کم.

شېرمحمد بالبنت ته ور وښوېد. ښځې کاسه او دسترخوان دالان ته ويستل ، کله چې بېرته راغله ، باز محمد د خپل ورور په لاسونو اوبه ور اچولې. چليمچې تر نيمايي ډک و.

شببه وروسته د ټولو مخې ته له چايو ډکې پيالې ايښې وې ، د څراغ رڼا لړزېدله ، خړ ديوالونه تورو سيورو نيولي ول.

باز محمد وويل:

__لالا! له خانګل سره مې وخوړل.

شېرمحمد مخ ور واړاوه.

هلک وويل:

__د خانجان کاکا زوی يادوم.

مور يې په خبره کې ورولوېده:

__جنګ مه کوه!

باز محمد ته غوسه ورغله:

__لا لا يې په بد نوم ياداوه.

شېرمحمد وخندل:

__ څه يې ويل ؟

هلک وارخطا شو ، سر يې وځړېد.

سړي خپله خبره تکرار کړه!

(c) ketabton.com: The Digital Library

ــځه یې ویل ؟
هلک غلی و.
مور یې وویل:
ــخبره تر پایه کوه!
باز محمد هماغسې ځمکې ته کتل ، ورو یې وویل:
ــغوا یې په ډبره وویشته ، ویل یې چې د شېرمامد غوندې مخ یې دی ، هماغسې سپږمې لري.
د شېرمحمد خندا زور ونیو.
مور ته یې غوسه ورغله:
ــ مرداري سترګې یې دي ، نور مه ورسره ګرځه!
ښځې په غولې پراته پنډ کوت ته وکتل ، بیځایه ورته ښکاره شو ، ور وایې خیست.
شېرمحمد په بیړه وویل:
ــځه کوې ؟
ــهیڅ! پورته ، پرمیخ یې راځړوم.
یودم. شنه نوټونه لاندې ولوېدل.
شېرمحمد په بیړه ولاړ شو ، نوټونه یې له ځمکې راپورته کړل ، کوټ یې ور واخیست ، نوټونه یې د کوټ په جیب کې کېښودل.
ښځې په حیرانی وویل:
ــ دومره ډېرې روپۍ ؟
د سړي ژبه بنده شوه:
ــدا ، دا ، دا مې
د هلک غږ یې واورېد:
ــدا هم له کوټه را ولوېده.
مور او زوی دواړو ورته وکتل ، د هلک د لاس پر غروي ژېړه کوتمۍ پرته وه ، د کوتمۍ په شنه غمې کې د څراغ رڼا ښکارېدله.
ښځې کوتمۍ ور واخیسته.
شېرمحمد په بیړه وویل:
ــپیدا مې کړه.
ښځه په خبره کې ور ولوېده:
ــکوچینۍ نه یم.
ــباور وکه ، پیدا مې کړه!
ــپیسې دې هم پیداکړې ؟
شېرمحمد غلی شو.
ښځې وویل:
ــسپین راته ووایه!
سړي خپل ورور ته سترګې ور واړولې ، بازمحمد په حیرانۍ ورته کتل.
شېرمحمد یوه شیبه غلی و ، بیا یې ورو وویل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

ــګوتمۍ مې په کارېز کې د مړي له ګوتو راویستې ، پیسې هم د هغه دي.
د مور او کوچیني سترګې رډې راوختې.
شېرمحمد ځمکې ته وکتل:
ــدا پرونۍ خبره ده. د کارېزه د کیندلو وروستی نوبت زما و ، ډېر وخت مې خټه په بوکو کې واچوله ، هماغسې په اوبو کې مخکې تلم. ، بد بوی راغی ، نږدې ورغلم ، یو مړی و ، غوښتل مې چې نور کارېز کن هم خبر کړم ، خو د مړي په ګوتو کې مې دوې ګوتمۍ ولېدې ، ځان مې غلی ونیو ، وخت نه و ، هماغسې مې پرېښود ، ماخستن ناوخته له کوره ووتم. کارېز ته ورکښته شوم ، له ګوتمیو سره مې بټوه هم راواخیسته.
شېرمحمد غلی شو. د مور او ورور سترګې یې رډې راختلې وې...
سړي وویل:
ــتول لس نوټه دي ، نن مې یو نوټ په بازار کې مات کړ ، ځلورنیم زره اوغانۍ شوې. دوکاندار ویل چې ډالر دي.
د ښځې سر وځړېد. سلګۍ یې شوې ، په غریو کې یې وویل:
ــتر اوسه دي مردار خوړلي دي ؟
شېرمحمد ته غوسه ورغله!
ــ بل یوه ور اخیستې.
بازمحمد په وېره وویل:
ملا صیب ویل چې حرام
شېرمحمد چیغه کړه!
ــچپ!
د هلک له لاسه ځپلۍ ولوېدې.
ښځې په غریو کې وویل:
ــغریب به یو ، خو دومره بې غیرته نه یو چې د مړو مال ته تمه ولرو.
شېرمحمد هماغسې ځمکې ته کتل.
ښځې وویل:
ــد مړي کور پیدا که!
بازمحمد په خبره کې ورولوېد:
ــادې! هیچا هم نه پېژانده.
شېرمحمد کوټ ته لاس ور وغزاوه ، بټوه یې راویسته ، په پلاستیک کې ایښی کاغذ یې هلک ته ونیو.
باز محمد په حیرانۍ ورته کتل...
شېرمحمد وویل:
ــتذکره یې ده ، ویې لوله. ځای به یې لیکلی وي.
هلک څراغ ته ورنږدې شو. کاغذ یې پرانیست ، کوچیني عکس ته یې وکتل. ښکلی ځوان و ، ږیره یې نه وه ، اوږدې توري څنې یې درلودې.
هلک توري سره وجنګول:
ن ، و ، م نوم : ګل ، ګلاب
د پلا ، ر ، د پلار نوم : تواب ، تواب شاه

(c) ketabton.com: The Digital Library

د نیکه نوم

هلک په ماته ، ګوډه ژبه په پانه کې لیکلي تورې ولوستل. دزېږېدو نېټه ، کلی ، ولسوالي... هر څه لیکلي ول.

ښځې سوړ اسویلی ویست ، شېرمحمد ته یې وکتل ، ورو یې وویل:

__کور به یې پیدا کړي ؟

د سړي شونډې وخوځېدې:

__هو ، کلی یې رامالوم دی ، یوه ورځ پیاده مزل غواړي ، خو کلیوال به څه وایي چې له مړي یې غلا وکړه!

ښځه په خبره کې ور ولوېده!

__که په خپله ډول ونه وهې ، هغوی نه خبرېږي! سهار لاړ شه ، امانت ور ورسپاره ، بله ورځ بیرته رارسیدی شی.

د سړي سر وخوځېد.

ښځې هلک ته وکتل. په غوسه یې وویل:

__چا ته دي تر خولې ونه وځي!

شېرمحمد وویل:

__سل اوغانۍ کمې دي.

هلک ښځې ته وکتل.

د ښځې شونډې وخوځېدې:

__ په صندوق کې به دومره څه وي چې بېرته یې پوره کړي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

(۷)

شېرمحمد په سپېدو کې له کوره ووت ، له دښتې تېر شو ، پرغونډېو واوښت ، مازدیګر قضا سترې ستومانه یوه کوچیني کلي ته ورسېد. کلی په یوه خړه دره کې پروت و ، شاوخوا یې هسکې غونډۍ ولاړې وې. لاندې خړ کورو نه ښکارېدل ، ځنډې ته څپانده سیند روان و ، له سپینو ځګونو تورې غټې تیږې راوتلې وې.

شېرمحمد له یوه ماشوم سره ودرېد. هلک د غونډۍ په لمنه کې ګوښې ولاړې کلا ته ګوته ونیوله.

شېرمحمد په نرۍ لار روان شو ، د لارې دواړو غاړو ته پټې ول ، غنم تر لویشتې ټیټ ښکارېدل ، پر پولو د چنار سپېرې ونې ولاړې وې.

شېرمحمد کلا ته ورسېد ، د لرګینې لویې دروازې یوه پله خلاصه وه ، د کلا په مینځ کې دېران ښکارېده ، سرې او تورې چرګې په وچو خوشایو کې ګرځېدې ، ځو غواوې کتار ، اخورونو ته ولاړې وې.

شېرمحمد یوه وړه تیږه له ځمکې ور پورته کړه. دروازې ته ورنږدې شو ، یودم له دروازې یو برګ کوچیني سخوندر راووت ، سړی لار ورکړه ، سخوندر مخامخ شنو غنمو ته منډه ور واخیسته.

په وره کې یوه پیغله ودرېده ، شېرمحمد ورته وکتل ، غټې شنې سترګې یې وې ، له ونې هسکه ښکارېده. په لاس کې یې سپین دیګی نیولی و.

نجلۍ یودم ټکری په مخ ور کش کړ ، شا ته شوه .

شېرمحمد له دروازې لیرې ودرېد. لمر تر لوېدیځې غونډۍ پټ و ، ژیړې وړانګې یې د ختیځو غونډېو پر سرونو لګېدلې.

چا وټوخل.

شېرمحمد ورمیر کوږ کړ ، په دروازه کې په عمر پوخ ، چاغ سړی ولاړ و. سترګې یې پرسیدلې وې ، پنډ اوږده بریتونه یې لرل ، ژېړه وربښمینه لونګۍ یې تړلې وه.

شېرمحمد ور نږدې شو. سړي د هغه زړو جامو او په لاس کې نیولې تبر ته وکتل ، ورو یې وویل:

ــد کلي جومات ته لاړ شه. مزدور به ډوډۍ در پسې دروړي.

درب شو ، د دروازې دواړه پلې سره ورغلې.

شېرمحمد یوه شېبه ودرېد ، بیا یې لویه دروازه وټکوله. جیب ته یې لاس کړ ، هماغه سړی په وره کې ودرېد ، په خشکه یې وویل:

ــدرياده مې کړه چې جومات

ناڅاپه یې سترګې رډې راوختې ، په بیړه یې د شېرمحمد له لاسه سپینه پرانیستې پاڼه ور واخیسته ، شاوخوا یې وکتل ، سړی یې تر مټ ونیو.

شېرمحمد په وارخطایي وویل:

ــجومات ته ځم.

سړي د هغه په مټ زور راووست ، کش یې کړ ، دواړه کلا ته ننوتل.

په چوتره کې ناستو ښځو منډه واخیسته. ټولې په یوه وره ننوتې.

سړي یودم وخندل ، د شېرمحمد لاس یې پریښود ، په زوټه (زوره) یې وویل:

ــراځه ، خپل کور دې دی.

شېرمحمد حیران شو ، شاوخوا یې وکتل ، ارته چهار دیوالې وه ، په هر کونج کې هسک برج ښکارېده ، یوه دیوال ته خړې کوټې ولاړې وې. تر چوترې لاندې په یوه سره رنګه تراکټور پورې اوږده ټېله تړلې وه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

دواړه پر چوتره وختل. سړي د يوې کوټې ور خلاص کړ، شېرمحمد يې پر يوه توشکه کېناوه، په خپله د باندې ووت.
شېرمحمد شاوخوا وکتل، کوټه وړه وه. خړ دېوالونه يې لرل، په مخامخ ديوال کې لويه اورسۍ ښکارېدله.
له باندې نه د سړي خندا راغله:
__چاى دم کړى! د ګلاب خان احوال يې راوړى.
د شېرمحمد زړه ولړزېد.
چاغ سړى کوټې ته راغى. ټنډه يې تروه وه، په بيړه يې وپوښتل:
__په کلي کې دې له چا سره خبرې وکړې؟
شېرمحمد په حيرانى ورته کتل.
سړي په خشکه وويل:
__کوڼ يې !!!
شېرمحمد وارخطا شو:
__هيڅ، هيڅ، يواځې مې له يوه هلکه ستاسو د کور پوښتنه وکړه.
__دلته څوک پېژنې؟
__نه
سړي سړه سا واخيسته، يوې خواته کېناست. خيره يې نيولې وه، داسې ښکارېده لکه ژورو فکرونو چې په مخه کړى وي.
شېرمحمد جيب ته لاس کړ، ګوتې يې لړزېدې، پټوه او دوې ګوتمۍ يې پر خيرنه سره غالۍ کېښودې، ورو يې وويل:
__دا هم ورسره و.
سړي بټوې او ګوتميو ته وکتل، بېرته يې سر وځړېد. .
شېرمحمد په ويره وويل:
__په بټوه کې پيسې دي.
سړى غلى و.
شېرمحمد خپل زړه سره راټول کړ، لړزانده خرې شونډې يې وخوځېدې:
__ګلاب دې خداى وبخښې، په کارېزه کې مو پيدا کړ، کليوالو امانت خاورو ته وسپاره.
سړي هماغسې ځمکې ته کتل.
د شېرمحمد زړه ولوېد.
دواړه غلي ول.
شېرمحمد وويل:
__جومات ته ځم.
سړي غولي ته کتل.
شېرمحمد، تبر ور واخيست، ولاړ شو.
سړى يې يودم مخې ته ودرېد، په خندا يې وويل:
__چېرته!
__جومات ته!

(c) ketabton.com: The Digital Library

سړي وخندل ، دوه مخکيني غاښونه يې د سرو زرو ول ، په خندا کې يې وويل:
ـــکېنه زوروره! پښتانه يو. په دې ماښام کې خو څوک د دښمن له کوره هم نه ځي.
شېرمحمد بله چاره نه لېده ، کېناست.
د کوټې دروازه وټکېده.
سړی ولاړ شو. ور يې چوله کړ ، په پټناسه کې پيالې ولړزېدې. شېبه وروسته د شېرمحمد تر مخ له چايو ډکه پياله ايښې وه.
د موټر سايکل غږ شو ، چوترې ته نږدې ودرېد ، سړی بټوه او ګوتمۍ ور واخيستې ، په بيړه له کوټې ووت.
شېرمحمد مخامخ اورسۍ ته ور وښوېد ، خيرنه پرده يې چوله کړه ، موټر سايکل ته نږدې يو هډور ځوان ولاړ و ، د موټر سايکل په کنجغه پورې تړلې غوټه يې خلاصوله.
چاغ سړی ور نږدې شو ، څه يې وويل ، ځوان غوټه پرېښوده ، دواړه په يوه کوټه ننوتل.
شېرمحمد بيرته په خپل ځای کېناست ، پياله يې ورپورته کړه ، ډېر نارينه غږ يې واورېد ، پياله يې بېرته کېښوده ، ورسۍ ته ور نږدې شو. يو بل ګردی ځوان يې وليد چې وچ اوږد لرګی يې پر اوږه و. درب شو ، چرګو منډه واخيسته ، لرګي له ډېرانه مړه دوړه پورته کړه.
يو کوچينی ورغی ، ګردي ځوان ته يې څه وويل ، هغه هم په کوټه ننوت.
د شاه د څرخ د تاوېدو غږ راغی. شېرمحمد ور وکتل ، هماغه شين ستړګي نجلۍ ولاړه وه. ټکری يې مازې په ککرۍ تم و ، تک تور ، پيچلي ويښته يې لړل ، له رنګه سپينه ښکارېده.
کړپ شو. شېرمحمد په بيړه پر توشکه کېناست.
د کوټې دروازه خلاصه شوه ، دوه ماشومان په وره کې ودرېدل ، دواړه خيرن ول ، مخونه يې له چاودو ډک ښکارېدل.
يوه يې وويل:
ـــای سړې! ته څوک يې ؟
شېرمحمد غلی و.
هماغه هلک وويل:
ـــنيني دې راوړې.
شېرمحمد په حيرانۍ ورته کتل.
دوهم هلک خوله جينګه کړه!
ـــيو لسګون خو راکه.
شېرمحمد څه ونه ويل.
لومړني هلک تو کړل ، لاړې پيالې ته نږدې ولګېدې.
شېرمحمد په حيرانۍ ورته کتل.
هلک وويل:
ـــښه مخ دې دی ، پزې ته دې ګوره! د سخوندر غوندې ده.
شېرمحمد تبر ته لاس ور وغځاوه ، هلکانو منډه کړه.
د باندې ډېر نارينه غږ واورېدل شو.
ـــدلته څه کوی! هه!
درب شو ، د يوه ماشوم چيغې پورته شوې.

(c) ketabton.com: The Digital Library

شېبه وروسته کوټې ته درې تنه ورننوتل. برېتور پنډ سړی بره پلتۍ ووهله ، دوو نورو ځوانانو شېرمحمد ته لاسونه ور وغځول ، دواړه وره ته نږدې کېناستل.

برېتور سړي وويل:

__زامن مې دي.

یوه شېبه ټول غلی ول ، وروسته برېتور سړي چوپتیا ماته کړه :

__د کوم ځای یې ؟

د شېرمحمد شونډې وخوځېدې:

__د ګودر د کلي.

نوم دې څه دی ؟

__شېرمحمد.

__څه کاروبار ؟

شېرمحمد په لړزانده غږ وویل:

__غریبي ده ! اوری دهقاني کوم ، ژمی هم کارېزونه کېندم.

سړی غلی شو. شېرمحمد ورو خپل څنګ ته وکتل ، تبر ته یې لاس ور رسېده.

برېتور سړي وويل:

__کلی مو خبر دی ؟

شېرمحمد په حیرانۍ ورته وکتل.

سړي وويل:

__کلیوال مو په دې پوهیږي چې ته دلته راغلی یې ؟

__نه! صیب.

__دا ور مالومه وه چې ګلاب د کوم ځای دی ؟

__نه! که خبر وای ، نو تاسو ته یې احوال رالېږه ، مړې یې په خپل کلي کې امانت نه اېښوده.

برېتور سړي سړه ساه واخیسته ، ویې ټوخل. ورو یې وويل:

__ بټوه او ګوتمۍ دې له کومه کړل ؟

__صیب! کارېز مې کېنده ، مړی مې ولېد.

برېتور سړي وخندل:

__او ځان دې غلی ونیو.

د شېرمحمد سر وځړېد.

سړي وويل:

__ډېرې پیسې وې! ولې دې راوړې ؟

__صیب! مور مې مجبوره کړم ، ویل یې چې حرام ښه نه دي.

د ماښام د اذان غږ شو.

ټولو خپل ځادرونه هوار کړل ، شېرمحمد شاته ودرېد. په لمانځه کې یې سترګې یوې بلې خواته رغړولې. ده تر نورو ژر ځادر ور ټول کړ.

له لمانځه وروسته دوه ځوانان له کوټې ووتل ، په عمر پوخ برېتور سړی توشکې ته ور وښوېد ، غلی کېناست ، وروسته یې وويل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

ـــښه تبر دی.
شېرمحمد وخندل:
ـــصیب! د احتیاط له پاره مې راوخیست ، لېوان ډېر دي.
سړي د (هو) په نښه سر وخوځاوه.
شیبه وروسته ګردی ځوان کوټې ته راغی ، د ګاز بله ډبه یې په غولي کېښوده ، بېرته د باندې ووت. برېتور سړي د خپل لاس ژیړې ګرۍ ته وکتل ، په تاخچه کې ایښې راډیو یې ور واخیسته ، ستن یې تاو کړه ، نطاق د خارجي قواوو د وتو په اړه غږېده.
د برېتور سړي پلنې شونډې وخوځېدې :
ـــپکر (فکر) نه کوم. دا کوپار اډې غواړې.
شېرمحمد غلی و.
سړي وویل:
ـــته څه پکې وایې ؟
شېرمحمد وخندل:
ـــصیب! نه پوهیږم.
سړی غلی شو.
راډیو چالانه وه. د ګاز له سوری سپینې جالۍ شنه ، تېره لمبه راوتله.
له تیارې سره دوډۍ راوړل شوه ، ښوروا وه ، په پلاستیکي غاب کې ګرد اخیستل شوې پیاز پراته ول ، په پیازو کې د چاړې تورې خیرې له ورایه ښکارېدلې.
له دوډۍ وروسته ، پلار او دوه زامن ولاړ شول ، چای یوه ماشوم راووړ ، شېرمحمد ګوښی و.
ناوخته د کوټې دروازه خلاصه شوه ، په ونه لوړ ځوان یوه زړه بړستن پر توشکه واچوله ، د ګاز ډبه یې ور واخیسته ، چوپه خوله ، له کوټې ووت.
شېرمحمد ځادر هوار کړ ، په توره شپه کې ودرېد ، له لمانځه وروسته یې بالښت ور واخیست. په بړستن کې ننوت ، د بړستنې سوړ بوی ته ، ساه یې بنده شوه ، بېرته یې سر لوڅ کړ ، غوږ یې ونیو ، د سیند د څپو نری شنهاری اورېدل کېده ، کله کله به د شغالانو انګولا ورسره ګډه شوه.
بیا یې یو غږ واورېد ، په چوتره کې یو ځوک ګرځېدل ، شېرمحمد ورو ولاړ شو ، تر اورسۍ یې د باندې وکتل ، تیاره وه ، د کلا تر هسک تور دیوال پورته راڼه ستوري ځلېدل. د پښو د ګوتو پر سرونو د کوټې دروازې ته ورغی ، زولفۍ یې کړه ، بېرته په خپل ځای پرېووت ، تبر یې په بړستن کې ننه ایست.
یودم د کوټې په پرده ژېړه رڼا ولګېده ، شېرمحمد ورو ورسۍ ته ورنږدې شو ، په کلا کې بل څراغ ګرځېده. شېرمحمد په ځیر ورته کتل ، د څراغ پلېته ټیټه وه ، مازې د یوه بنیادم په خړو پایڅو او لمنې لګېدله. جامې د نارینه وې ، څراغ یوه شیبه تاوېده ، وروسته په یوه کوټه ننوت.
شېرمحمد ته وېره ور لوېدلې وه ، په زړه کې یې پوښتنې ورګرځېدې .. ځان یې په خطر کې لید ، خو نه پوهېده چې ولې ؟
د ی تر ډېره ویښ و ، وروسته خوب پرې زوروړ شو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

(۸)

شېرمحمد سترګې رنې کړې ، شور او زوږ و ، د باندې يې وکتل ، سپيدې چاودلې وې ، په يوه کوټه کې د څراغ تته رڼا ښکارېدله ، غږ له هماغه کوټې راووت.

يودم کوکه شوه ، يو څوک له کوټې راووتل ، نجلۍ وه ، د کلا د لويې دروازې خواته يې منډه کړه ، ټکرۍ يې له سره ولوېد. له کلا ووته.

د کوټو ورونه خلاص شول ، واړه ، زاړه د باندې راووتل ، ډېر نارينه غږ يې واورېد:

__مه يې پرېږدۍ!

دوو ځوانانو د کلا د لويې دروازې خواته منډه کړه.

شېرمحمد په بيړه د کوټ په لستونو کې لاسونه ننه ايستل ، لونګۍ يې وتړله ، تبر يې ور واخيست.

ښځينه وارخطا غږ يې واورېد:

__څه ټکه راپرېوته!

شېرمحمد ورسۍ ته ورغی ، تورسرې او ماشومان تر برېټور سرې را تاو ول ، سرې ښکارې ټوپک ته کارتوس ور اچاوه.

شېرمحمد هماغسې ولاړ و ، لينګې يې لړزېدل ، لاره ورنه ورکه وه.

د وره درب شو ، د سړې له غوسې ډک غږ يې په زړه لړزه راوسته:

__دروازه خلاصه که!

شېرمحمد تر اورسۍ ووت ، پلاستيکې بوټونه يې ور واخيستل ، ښځو چيغې کړې ، شېرمحمد په منډه کې شاته وکتل ، ټوپک ته لاسونه ور لوېدلي ول ، په هوا کې تاوېده ، برېټور سرې زورونه وهل...

شېرمحمد له کلا ووت. په شنو غنمو کې يې منډه واخيسته ، تر چنارونو تېر شو ، مخامخ پر يوه ټيټه پخڅه ورغی ، تر دېوال واوښت ، باغ و ، په کتار لوخو ټيټو ونو کې يې منډه کړه ، په ورانه کې يې نرۍ درد تير شو ، ولوېد ، څنګ ته له ځمکې راوتلی ولاړ لرګی کوږ شو ، ورانه ته يې وکتل ، د ازغن سيم تېره ميخ پکې ننوتی و. بيرته ولاړ شو ، لاندې لويې ، هسکې ډبرې وې ، ور هاخوا د سيند څپې پر کمره لګېدې ، شنهاری يې خوت ، د اوبو پر سر سپين ځګونه روان ول.

شېرمحمد د سيند څنډې ته ور کښته شو ، د دوو لويو تيږو تر مينځ غلی کېناست ، د کلا خواته يې وکتل ، څوک نه و.

سره سا يې واخيسته ، لپه يې جوړه کړه ، رڼې اوبه يې پر مخ وشخيدې. ببرته يې يوې لويې تيږې ته ولې ولګول ، سيند ته يې وکتل ، سپين ځګونه سره اوښتل...

شېرمحمد ولاړ شو ، د سيند په څنډه کې مخ پورته لاړ. يو ځای ودرېد ، له ځمکې يې يوه ښځينه پلاستيکي چوټه (څپلکه) ور پورته کړه ، نوې وه ، تلی يې په ختو ککړ و. شاوخوا يې وکتل ، سترګې يې ردې راوختې ، د مخامخ کمره پر سر يوه ځوانه نجلۍ ولاړه وه ، ټکرۍ يې نه و ، ټټر يې راوتلی ښکارېده ، اسمان ته يې کتل ، تور اوږده ويښته يې له ملا بيل ول.

شېرمحمد منډه ور واخيسته ، نجلۍ توپ کړل ، لاندې په سپينو ځګونو کې ننوته. سرې خپل څادر ، پټکی او تبر پر ځمکه واچول ، کوټ يې وبست ، په يوه هسکه ډبره وخوت. روانو ځګنو اوبو تور غونچه ويښته ورسره وړل.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ټوپ یې کړل ، پر سر یې سړې اوبه ور واوښتې ، غوږونه یې ډب شول ، پښې یې ووهلې ، د بوټونو تلې ځمکې ته نه رسېدل.

اوږه یې له یوې لوېې تیږې سره ولګېده ، د اوبو زوروره څپه یې تر ټټر لاندې شوه ، سر یې له تاوېدونکو سپینو ځګونو راویست ، شاوخوا یې وکتل ، نجلۍ یې تر څنګ روانه وه.

لاس یې ور وغځاوه ، څپې یو ګز شا ته یووړ ، ډوب شو ، اوبه یې تېرې شوې ، یوځای یې پښه له ځمکې سره ولګېده ، د بوټونو پر تلیو یې زور راووست ، سرته راوخوت ، ویې ټوخل ، نجلۍ دوه ګامه لیرې ، ځګونو څپو اخیستې وه.

شېرمحمد په بېړه پښې ووهلې ، یوه توره ډبره په مخه ورغله ، ځان یې څنګ ته کړ ، ښی لاس یې ډبرې ته برابر شو ، ټېل یې وهله ، کیڼ لاس یې د نجلۍ مټ ته ورسېد ، د هغې سر یې له اوبو پورته ونیو.

پشهاری ډېر شو ، سرې مخامخ وکتل ، لاندې سیند سره راټول و ، تکې تورې لوېې ډبرې ښکارېدلې ، په مینځ کې یې سپین ځګونه روان ول ، غرمبهاری یې خوت.

شېرمحمد د اوبو څنډې ته ور نږدې شو ، څپه راغله ، پښې یې ووهلې ، له ځمکې پورته شو ، یوې تېرې تیږې ته یې لاس ور واچاوه ، ګوتې یې د تیږې یوې راوتلې برخې ته سیخې شوې ، هماغه ځای یې ټینګ ونیو ، په کیڼ لاس یې زور راووست ، نجلۍ یې له اوبو راپورته کړه ، د هغې سر وځړېد ، لانده پیچلې وېښتان د سرې پر مخ او غاړه راپرېوتل.

ځای ښه و ، اوبه د تیږې دواړو غاړو ته وتلې ، وچه خلور_ پینځه ګزه لیرې وه.

شېرمحمد څو ځله ژوره ساه واخېسته .. د نجلۍ ټټر یې خپلې کیڼې اوږې ته برابر کړ ، پر ښي لاس یې زور راووست ، تر نامه له اوبو پورته شو ، تاوېدونکې څپه یې ورنو ته سیخه شوه ، هسک شو ، تر مخامخ راوتلې تېرې تیږې یې لاس راوګرځاوه ، پښې یې پر ځمکه ولګېدې ، مخکې لاړ ، د څنډې اوبه مړې وې ، وچې ته وخوت.

نجلۍ یې پر یوه هوار ځای پرېیسته ، په بیړه یې ورته وکتل ، سترګې یې پټې وې ، پر سپین تندي یې له اوبو سره ګډه ، نرۍ وینه روانه وه.

تر ولیو یې ونیوله ، کش یې کړه ، پر یوه هواره شیب داره ډبره یې پرمخې پرېیسته ، د نجلۍ له خولې رڼې اوبه وڅڅېدې ، زګیروی یې شو ، بېسده پرېوته.

شېرمحمد کلي ته وکتل ، څوک نه و ، منډه یې کړه ، د سیند پر ژۍ مخ پورته لاړ ، کوټ ، تبر ، څادر او خلاصه ول ول لونګۍ لیرې پراته ول.

سړي خولۍ پر سر کړه ، تبر ، کوټ او لونګۍ یې په څادر کې واچول ، بېرته مخ کښته روان شو. نجلۍ له ډبرې رغړېدلې وه ، د ټټر تنۍ یې خلاصې وې ، تور اوږده بانه یې سره سرېښ ول.

شېرمحمد څادر پرې هوار کړ ، یخنې وه ، ژامې یې ولړځېدې ، شاوخوا یې وکتل ، زړه یې ولوېد ، پورته په پټې کې یو څوک ولاړ و.

شېرمحمد پرمخې پرېووت ، یوې ډبرې ته ور وښوېد ، کېناست ، تر څنګ یې وکتل ، سړي د اغزن سیم ړنګې پایې ته وچې سترګې نیولې وې. یودم لاندې ډبرو ته راکښته شو.

شېرمحمد په بیړه نجلۍ ته وکتل ، له ورایه ښکارېدله. ورور ور وښوېد ، نجلۍ یې د هسکو تیرو مینځ ته ور کش کړه ، غلی کېناست. سر یې پورته کړ. د زړه دربا یې ډېره شوه ، سړی څلور پنځه ګامه لیرې و ، ژېړه ورېښمینه لونګۍ یې تړلې وه ، د سهار په خړه کې یې پنډ برېتونه له ورایه ښکارېدل ، په لاس کې یې ښکاري ټوپک نیولی و.

(c) ketabton.com: The Digital Library

له پورته دوه تنه راغلل ، يو يې تيټ شو ، د اوبو له ژۍ يې يوه چوټه (څپلکه) ورپورته کړه ، دواړه ودرېدل ، برېتور سړی هم ورغی ، له ونې تيټ ځوان کمره ته ګوته ونيوله ، دوی خبرې کولې ، غږ يې نه راته ، د څپو غړمبهاری خوت.

درې سره مخ کښته را روان شول ، شېرمحمد تيټ شو ، د دوو تيږو تر مينځ په يوه چوله کې ننوت ، نجلۍ وتوخل ، سړي يې پر خولې لاس کېښود ، ساه يې تر پزې راوخته.

غوږ يې ونيو ، د څپو له غږ سره خبرې ګډې وې ، خبرې ورو ورو رانږدې کېدې. شېبه وروسته له غوسې ډک غږونه تر څنګ تېر شول.

شېرمحمد سر پورته کړ ، درې تنه د سيند پر ژۍ مخ کښته روان وو. تولو اوبو ته کتل.

يودم خرهاری شو ، شېرمحمد په بيړه لاندې وکتل ، د نجلۍ شنې ، غټې سترګې رډې راختلې وې ، لغتې يې وهلې.

سړي د هغې له ډکو سرو شونډو لاس ليرې کړ ، نجلۍ ژوره ساه واخيسته ، چيغه يې کړه ، شېرمحمد يې پر خوله لاس کېښود ، سر يې هسک کړ ، درې تنه مخ کښته روان ول.

ناڅاپه يې ګرېوان وشلېد ، لاندې يې وکتل ، د نجلۍ ګوتې يې په ګرېوانه کې بندې وې.

شېرمحمد په غوسه وويل:

ــوژنې مې!

د نجلۍ سترګې رډې راختلې وې.

شېرمحمد وويل:

ــخوشې کوم دې ، خوپه يوه شرط ، چيغې به نه وهې ؟

د نجلۍ تور اوږده بانه سره ورغلل.

شېرمحمد د هغې له خولې لاس ليرې کړ. نجلۍ په بيړه ولاړه شوه ، سړي تر مټ ونيوله ، په شدت يې لاندې کش کړه ، نجلۍ کېناسته ، شېرمحمد وويل:

ــد خدای له پاره ، مه مې پرې وژنه!

نجلۍ شاته شوه ، ولې يې ډېرې ته ولګول.

شېرمحمد څادر ور واچاوه ، نجلۍ ځان پکې وپيچه ، غلې کېناسته.

سړي وويل:

ــد کور وال دې در پسې ګرځي.

نجلۍ غلې وه.

سړي غړۍ اوږده کړه ، ليرې د لويو ډبرو په مينځ کې درې تنه هماغسې مخ کښته روان ول.

سړي وويل:

ــته ليونۍ يې ؟

نجلۍ په راوتلو رډو سترګو ورته کتل. يودم يې کوکه کړه ، د سيند د څپو خواته يې منډه واخيسته.

شېرمحمد په بيړه ولاړ شو ، د نجلۍ ګرده لنده لمن په ګوتو ورغله ، دواړه پرمخې پرېوتل ، د سړي خوله او پزه پر ځمکه ولګېدل ، نرۍ درد يې په سر کې تير شو.

نجلۍ چيغه کړه!

ــخوشې مې که !

سړي تر مټ ټينګه نيولې وه. نجلۍ ژړل... د سيند خواته يې زورونه وهل...

(c) ketabton.com: The Digital Library

ژړا یودم غلې شوه ، سرې ورته وکتل ، د نجلۍ خوله سپینو ځګونو نیولې وه ، سترګې یې پټې وې.
شېرمحمد سره ساه ویسته ، د نجلۍ مټ یې پرېښود ، ستوني سنګ اوږد وغزېد ، لمرد لیرې غره د څوکو سپینې واورې ځلولې.
سرې یخنۍ واخیست ، ولاړ شو ، د کوټ په لستوڼو کې یې لاسونه ننه ایستل ، ځنځیر یې کش کړ. پزې ته یې لاس ور ووړ ، وینې وه.
شېرمحمد حیران و ، نه پوهېده چې څه وکړي ، لاره ورنه ورکه وه.
نجلۍ ته نږدې کېناست ، نجلۍ وخوځېده ، سترګې یې رڼې کړې ، سرې ته یې وکتل ، کېناسته ، سر یې پر ځنګانه کېښود ، د تورو پیچلو وېښتو څوکې یې پر ځمکه و لګېدې ، یودم یې په چیغو چیغو وژړل.
شېرمحمد په حیرانۍ ورته کتل.
د لمر وړانګې د غزېدلې غونډۍ په پاسنیو برخو لګېدلې ، لاندې سیند په سیورې کې روان و. نجلۍ هماغسې ژړل...
شېرمحمد کلي ته وکتل ، د کورونو لمر خاته خوا دېوالونه روښانه ول ، له ځینو بامونو تور لوګي پورته کېدل ، لیرې یو ماشوم په رمې پسې روان و ، تور سیرلې د غونډۍ په لمنه کې مخ پورته ختل.
بېرته یې نجلۍ ته سترګې ور واړولې ، هغې ژړل ...
شېرمحمد وویل:
__بس که نورا!
نجلۍ سر پورته کړ ، د شنو غټو سترګو سپین یې سرو رګونو نیولي وو ، ګلابي بغور (غومبري) یې لانده ښکارېدل ، د نرۍ پزې څوکه یې سره وه.
شېرمحمد وویل:
__ګوره! زه ملا نه یم ، خو له ملایانو مې اورېدلې چې ځان وژونکی به په دوزخ کې وي.
نجلۍ یودم کوکه کړه:
__هغوی مې ورور وژلی.
د سرې لینګې ولړزېدل.
نجلۍ په چیغو چیغو ژړل...
ښه شېبه ووته ، ډېرو تک تور اوږده سیورې پیدا کړل ، د سیند په څپو کې د لمر ژېړه رڼا ګډه وه.
شېرمحمد لونګۍ تر سر تاو کړه ، تبر یې ور واخیست ، ویې ویل:
__زه نو ځم.
نجلۍ په بېره ورته وکتل ، سلګۍ یې شوې ، ورمېږ یې کوږ کړ ، څپې په تورو ښویو تیرو لګېدلې.
سرې وویل:
__لیونتوب مه کوه!
نجلۍ سیند ته کتل... یودم ولاړه شوه. سرې یې تر مخ ودرېد. د هغې ژړا زور ونیو ، چیغه یې کړه!
__ته مې هرات ته بیایې ؟
د سرې ځنګنونو پرک واخیست.
نجلۍ په بېره د کیڼ لاس لستوڼي ور تول کړ ، څلور ژېړ بنګړې ښکاره شول ، په غریو کې یې وویل:
__سره زر دي ، ټول یې ستا ، خو د خدای روی ومنه! ما تر هراته ورسوه!
شېرمحمد په حیرانۍ ورته کتل....

(c) ketabton.com: The Digital Library

د نجلۍ په سترګو کې نا امیدي راټوله شوه ، ګام یې واخیست ، شېرمحمد څنګ ته شو ، نجلۍ پر یوه هواره ډېره ودرېده ، اوبو ته یې وکتل ، سترګې یې پټې کړې.

شېرمحمد تر مټ ونیوله. نجلۍ چیغه کړهَ

__لاس مې پرېږده!

ځنګنونه یې پر هواره تیږه ولګېدل ، په چیغو__چیغو یې وژړل.

شېرمحمد وویل:

__زه غریب سړی یم ، بدنامي ده ، بدي نه شم کولای.

نجلۍ هماغسې ژړل...

شېرمحمد یودم تر لاس ونیوله ، کش یې کړه ، دواړه په ولاړو تیږو کې کېناستل ، نجلۍ په حیرانۍ ورته کتل ، څادر یې په غاړه کې پروت و.

شېرمحمد د کلي خواته ګوته ونیوله ، لیرې پر پوله کتار کلیوال روان ول. له یوه سره د موټر له هوا ډک ټوپ ښکارېده ، ډله دسیند خواته راتله ، تر مخې یې پنډ برېتور سړي ګامونه اخیستل.

شېرمحمد په وارخطايي وویل:

__له دې ځایه باید لاړ شو.

نجلۍ چیغه کړه:

__ځم ، ټولو کلیوالو ته وایم چې ورور یې راوژلی.

ولاړه شوه.

شېرمحمد تر لاس ونیوله ، په غوسه یې وویل:

__ ته به له ژونده سترې یې ، خو زه مور او ورور لرم ، که دواړه سره ووینې ، خدایکه مو وینه ځمکې ته پرېږدي.

نجلۍ وویل:

__ته مې هرات ته بیایې ؟

__هو!

نجلۍ کېناسته ، ډکې سرې شونډې یې وخوځېدې:

__تا قول راسره وکړ!

شېرمحمد روانو کلیوالو ته کتل...: یودم یې په وارخطايي وویل:

__ له دې ځایه باید لاړ شو.

نجلۍ وویل:

__هلته تلی شو ؟

شېرمحمد ور ته وکتل ، هغې پورته په پټي کې خړې ولاړې کوټې ته ګوته نیولې وه.

نجلۍ وویل:

__د اوبو پخوانۍ ژرنده ده.

سړي په ځیر کوټې ته وکتل ، ژور لښتی د لرګي تر ناوې پورې غزیدلی و.

دواړه په لویو ډبرو کې کړوپه ملا روان شول. لښتی وچ و ، مازې څنډو ته یې کمه واوره پرته وه. مخ پورته لاړل ، د اوړدې لرګینې ناوې لاندې تېر شول ، شېرمحمد غړی اوږده کړه ، کلیوال تر دېوال پټ ول ، په بیړه یې ځانونه کوټې ته ورسول.

(c) ketabton.com: The Digital Library

کوټې ور نه درلود ، دېوالونه یې سوري ول ، له بامه هم څو ځایه رڼا رالوېدله.
نجلۍ کونج ته غلې کېناسته ، سړي ورته وکتل ، له خیرن ښادره سپین مخ ، تر شنو غټو سترګو راګرځېدلي تور اوږده بانه او پر تندي پراته پیچلي لانده ویښته راوتلي ول.
شېرمحمد دیوال ته مخ ور نږدې کړ ، له یوه سوري څخه یې د باندې وکتل ، کلیوال د سیند پر ژۍ مخ کښته روان ول ، تولو اوبو ته کتل ، د پنډ برېتور سړي چپلکه په لاس کې وه.
شېرمحمد وویل:
__هغوی فکر کوي چې ته مړه یې.
نجلۍ غریو واخیسته ، سلګۍ یې شوې ، یودم یې وژړل.
دوې توتکۍ کوټې ته ور ننوتې ، یوې یې په چت کې تر تور لرګي ځان ورساوه ، غچا یې شوه ، بېرته له وره ووتې.
نجلۍ په ژړا کې وویل:
__کاشکې مړه وای.
سړي هماغسې کلیوالو ته کتل...
د نجلۍ شونډې وخوځېدې:
__تا قول راسره کړی ، تر هراته به مې بیایې!
شېرمحمد ورته وکتل ، تندی یې تریو شو ، په نیولي غږ یې وویل:
__زه کور لرم ، خلک به څه وایي چې پردی نجلۍ یې راتښتولې ده .
د نجلۍ ژړا زور ونیو:
__د خدای روی ومنه! تا قول راسره کړی. .
شېرمحمد په خبره کې ورولوېد:
__نه!
نجلۍ چیغه کړه!
__ غیرت لرې!
ولاړه شوه.
شېرمحمد په وره کې ودرېد.
نجلۍ په غریو کې وویل:
__ لار راکه !
سړی په خبره کې ورولوېد:
__سمه ده ، بیایم دې.
__ته دورواغ وایې!
د سړي په تندي کې ګونځې پیدا شوې:
__د غزني په اولیاوو لو (قسم) درته خورم.
نجلۍ بېرته کونج ته غلې کېناسته.
شېرمحمد دېوال ته ور نږدې شو ، لیرې ، تر هسکو تیرو ور هاخوا د کلیوالو سرونه مالومېدل.
د سړي شونډې وخوځېدې:
__د غزني تر ښاره دې بیایم ، د هرات موټر ته دې ور خیژوم. نور به په خپله ځې.

(c) ketabton.com: The Digital Library

نجلۍ ولاړه شوه.
شېرمحمد چیغه کړه!
ــ تر هراته درسره ځم. سمه ده ؟
نجلۍ کېناسته.
شېرمحمد پټکی پورته کړ ، پر پکه ککرۍ یې له خیرو ډک نوکان تېر کړل ، له ځان سره یې وویل:
ــ اجب جنجال راته پیدا شو.
نجلۍ ورو ورو ژړل...
شېرمحمد په غوسه وویل:
ــهرات ته څه بلا غواړې ؟
نجلۍ غریو واخیسته.
ــهلته مې خور ده.
سړي ورته وکتل ، په ملنډو یې وویل:
ــپه لوڅو پښو هرات ته ځې.
نجلۍ پر خپلو سپینو پښو د ځادر پیڅکه ورکش کړه.
شېرمحمد وره ته ورنږدې شو ، مخامخ یې وکتل ، ورو یې وویل:
ــ موږ باید په ډېرو کې مخ پورته لاړ شو ، که تر هغې مخامخ ټېټې غونډۍ واوړو ، خبره خلاصه ده.
ورو له کوټې ووت ، لښتې ته کښته شو ، شاته یې وکتل ، نجلۍ ورپسې وه ، شېبه وروسته دواړه د سیند پر غاړه لویو ډبرو ته ورسېدل. مخکی لاړل. اوبه په ټېټه کې رواني وې ، پورته تر تیږو ور هاخوا یواځې د کلي د هدېرې ، شنې ، زرغونې شناختې ښکارېدلې.
دوی ګړندي ګامونه اخیستل ، تر غونډۍ پورې ځوک نه ول ، یوځای یوه بوډا د سیند پر غاړه غواوې اوبه کولې ، دوی یوه شېبه د ډبرو په مینځ کې کېناستل ، بوډا له غواوو سره پورته پټیو ته وخوت ، شېرمحمد او نجلۍ د غونډۍ تر څنګ شیلې ته منډه کړه.
پورته لاړل ، تر غونډۍ راتاو شول ، مخامخ یې منډه واخیسته ، د سیند د څپو غږ ورو ورو لیرې کېده.
شېرمحمد مخکې و ، شا ته په ځادر کې تاو شوې نجلۍ لوڅې پښې منډې پسې وهلې... سړی تر یوې ټیټې غونډۍ واوښت ، په یوه لویه ډبره کېناست ، شاته یې وکتل ، نجلۍ لیرې وه.
شېرمحمد ژوره ساه واخیسته ، تر څنګ یې وکتل ، د کلي څنډه ښکارېدله ، کورونه په ټیټه کې پراته ول ، د شنو څلور کونجه پټیو په غاړو د چنارونو بې پاڼو څانګې بربښېدلې ، سیند کوږ ، ووږ روان و.
مخ یې وګرځاوه ، نجلۍ په یوه هواره ډبره ناسته وه ، سر یې ځوړند و ، تېزه تېزه سا ه یې وهله...
شېرمحمد ولاړ شو. نجلۍ په بیړه ورته وکتل ، په خواره خوله یې وویل:
ــد خدای له پاره ، یوه شېبه دمه کوم.
سړي حرکت وکړ ، د غونډۍ په پیڅکه کې مخ کښته لاړ. شاته د نجلۍ د ساه ایستلو غږ اورېدل کېده.
نجلۍ اخ کړل ، شېرمحمد ور وکتل ، ناسته وه. د کیڼې پښې غټ نوک یې پورته ولاړ و ، له بټې (غټې) ګوتې یې وینې رواني وې.
سړی په یوه تیږه کېناست ، تندی یې تریو شو ، په غوسه یې وویل:
ــکمه لاره نه ده ، په لوڅو پښو نه شې تلی.
نجلۍ خپله پښه ټینګه نیولې وه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

شېرمحمد ولاړ شو ، نجلۍ نا امېده ورته وکتل ، د سرې لمر سوځولي تور تندی ګونځو ونيو ، په خشکه يې
وويل:

__يوه ورځ مزل لرو.

حرکت يې وکړ ، نجلۍ ګوډه__ ګوډه پسې روانه شوه.

دواړو د اوږدې غزېدلې غونډۍ په پيڅکه کې ګامونه اخيستل ، سيورو ته ځای ځای واوره پرته وه ، خو لمر ته
غونډۍ تورې وې ، کله کله به نوی رابوټيدلي ژېړ ګلان په مخه ورغلل ، ترخو او اغزو ورې پاڼې کړې وې ،
ځای ځای به سپين پتنګان له بوټو پورته شول.

پاو وروسته سرې د غونډۍ سر ته وخوت ، خو نجلۍ لا د غونډۍ په نيمايي کې وه. کله کله به ودرېده ،
پورته به يې وکتل ، په لويو ډېرو پسې به يې لاس ونيو ، بېرته به يې ګام واخيست. شېرمحمد تر ډېره د
غونډۍ پر سر ناست و ، سوړ باد چلېده ، لمر ته سپينې وريځې ور روانې وې.

ښه شېبه ووته ، نجلۍ د غونډۍ سر ته ورسېده ، دې تېزه تېزه ساه وهله ، د کينې پښې تولې ګوتې يې په وينو
سرې وې.

نجلۍ څنګ ته کېناسته ، سړي ورته وکتل ، هغې له پونډې ازغی ايست ، پر سپين تندي يې مړه خوله پرته
وه.

شېرمحمد د خپل کوټ څنځير کش کړ ، ويې ايست ، د تبر تېره څوکه يې د کوټ د لستوني د اوږې برخې ته
سيخه کړه ، لستوڼی بيل شو.

نجلۍ په حيرانۍ ورته کتل...

سړي لستوڼی په مينځ کې نيم کړ ، بوټونه يې واېستل ، پرته له دې چې سر پورته کړي ، ورو يې وويل:

__څادر.

نجلۍ څادر ور وغورځاوه ، لوڅ سر د يوې تيږې شاته کېناسته.

سړي له څادر څخه خو نرۍ تراډې وايستې.

شېبه وروسته ولاړ شو ، ورو يې وويل:

__تلی شم.

نجلۍ غړۍ اوږده کړه ، سړي خپلو پښو ته د کوټ لستوني ور اغوستي وو ، د څادر نرۍ تراډې ترې تاوې وې.

نجلۍ وخندل ، شېرمحمد په بيړه ورته وکتل ، د هغې سپين غاښونه ښکارېدل ، يودم يې سړې ډکې شونډې
سره ورغلې ، په شنو سترګو کې يې اوښکې راټولې شوې ، غلی کېناسته.

شېرمحمد پر ځمکه پر اته بوټونه په پښه ووهل ، ورو يې وويل:

__دا په پښو کړه.

روان شو.

نجلۍ يوه پاټې شوې ټوټه ور پورته کړه ، د کينې پښې بټه ګوته يې پرې وتړله ، پلاستيکي ازاد بوټونه يې په
پښو کړل ، په څادر کې يې ځان ونيپچه ، ګام يې واخيست ، تر لوڅو پښو ښه ول.

دوی ښه شېبه مزل وکړ ، اسمان وريځو نيولی و ، سوړ باد چلېده.

پاو ووت ، اسمان وغړمبېد ، پر ځمکه د باران څاڅکي را پرېوتل. باران تېز شو. غونډۍ هواره وه ، د پټېدو
ځای نه ښکارېده.

www.ketabtoon.net | يوه خبره درته وکړم؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

دواړه روان ول ، د شېرمحمد په پښو پسې په ختو لړلې اوږدې ترادې کرښېدې. يو ځای هسکې تيرې په مخه ورغلې ، ورنږدې شول ، يوه پلنه تيږه د دېوال غوندې ولاړه وه ، ولې يې ورته ولګول ، د باران څاڅکې يې تر پښو پورې رسېدل.

شېرمحمد ځړېدلې توتې ور پورته کړې ، کلکې غوټې يې ور واچولې ، نجلۍ ته يې وکتل ، په لانده ، لنډ څادر کې سره راټوله ناسته وه. ژامې يې لړزېدې...

شېرمحمد ځمکې ته وکتل ، ورو يې وويل:

__نوم دې څه دی ؟

__تورپيکۍ.

__خور دې په هرات کې واده ده ؟

ځواب يې وانه ورېد.

شېرمحمد سر پورته کړ ، د نجلۍ په سترګو کې اوښکې راټولې وې.

سرې بېرته ځمکې ته وکتل.

تورپيکۍ وويل:

__هو.

يو دم غريو واخيسته ، سلګۍ يې شوې ، په ژړغوني غږ يې وويل:

__زما ورورکی دې څنګه پيدا کړ ؟

شېرمحمد په بېره ورته وکتل ، نجلۍ پورته وريځو ته شنې سترګې نيولې وې ، په سپينه زنه پورې يې رڼه اوښکه ځړېدله.

سرې بېرته ځمکې ته وکتل:

__په کارېز کې!

__خراب شوی و ؟

شېرمحمد وويل:

__وږې يې ؟

__نه.

__ځو ؟

تورپيکۍ هماغسې وريځو ته کتل.

شېرمحمد وټوخل:

__ناوخته دی.

نجلۍ په غريو وويل:

__اخر يې په بلا وخوړ.

غلې شوه ، بېرته يې شونډې وخوځېدې:

__ډېر مې ورته وويل چې له تره لیرې ګرځه ، نه يې منله ، خپل حق يې غوښت.

شېرمحمد په خبره کې ورولوېد:

__د څه شي حق ؟

د تورپيکۍ سلګۍ شوې:

(c) ketabton.com: The Digital Library

__ورور مې د پلار يو زوی و ، د نيکه ډېر جايداد ور رسېده ، ځمکه ، باغ ، کلا ، په هرڅه کې بايد سم نيمايي پرې اچول شوی وای.

__پلار دې مړ دی ؟

نجلۍ سړه ساه و اېسته:

__هو! دا څلور کاله مخکې خبره ده ، په کوټه کې سره ناست وو ، تره مې ښکاري ټوپک پاکاوه ، ډز شو ، پلار مې په زړه ولګېد ، ځای په ځای يې ساه ورکړه ، تره مې ژړل ، ځان يې له ځمکې ځمکې ويشت ، خو زه اوس وپوهېدم چې له قصده يې د توپک خوله ور اړولې وه.

توريیکۍ غلې شوه.

شېرمحمد وويل:

هماغه برېتور سړی دې تره دی ؟

__هو.

او هغه دوه نور هم د تره زامن ؟

توريیکۍ اوږده بانه سره وروستل.

شېرمحمد وويل:

__ورور دې واده درلود ؟

__نه! تر پينځه ويشت کلنۍ اوښتی و ، خو تره مې ويل چې تر اوسه لا سره خوله هلک دی ، وخت شته. يوه ورځ يې د تره له زامنو سره د ځمکې په سر وخوړل ، دوی دوه وو ، ښه يې تر ډېبو ويست ، ورور مې سرې وينې کورته راغی ، ټوپک يې پسې غوښت ، کوران شريف مې ورته ونيو ، په سبا مې ورياده کړه چې د يوڅه وخت له پاره يوې خواته لاړ شي ، نه يې منله ، پښو ته ور ولوېدم ، راضي شو ، ويې ويل چې ايران ته ځي. د لارې د خرڅ له پاره مې له موره راپاتې شوې غاړه ګۍ ورکړه ، په هماغه ورځ ښار ته لاړ ، کله چې بېرته راغی ، څو نوټونه يې راوښودل ، ويل يې ، ډالر دي ، ډېر ځای نه نيسي ، له غلو نه يې په اسانۍ پټولی شي.

توريیکۍ سړه ساه واخيسته ، غلې شوه.

شېرمحمد وويل:

__له کومه پوه شوې چې ورور دې دوی وژلی ؟

نجلۍ يودم ټکان وخوړ ، چيغه يې کړه ، ځادر يې وغورځاوه ، غاړې ته يې لاس کړ ، خړه ، وړه ځرمښکۍ په ځمکه ولوېده.

شېرمحمد وخندل:

__بې ازاره ده ، ته ورته وګوره! د يخنۍ له لاسه منډه نه شي اخيستی.

توريیکۍ ځمکې ته کتل ، ځرمښکۍ په يوه لويشت لوړ ځای نه شوای ختلی ، وړې ژېړې پښې يې خوځولې...

نجلۍ بېرته په ځادر کې ځان ونغاړه ، غلې کېناسته.

شېرمحمد وويل:

__له کومه پوه شوې چې ورور دې دوی وژلی ؟

توريیکۍ سړه ساه واخيسته ، ورو يې وويل:

__د سهار اور زه بلوم ، هر وخت د ملا تر اذان مخکې راوېښېږم ، اول به تناره ته تلم ، تره ته به مې د اوداسه له پاره تودې اوبه په بدنۍ کې اچولې ، وروسته به مې د اور غم خوړ. نن وختې خوب نه راته ، دالان ته لاړم ، په تناره کې مې له ېګانيو تودو اوبو بدنۍ ډکه کړه ، کله چې د تره کوټې ته ورنږدې شوم ، له کاوړه (

(c) ketabton.com: The Digital Library

غوسې) ډک غږ مې واورېد ، په دروازه کې ودرېدم. تره مې په غوسه و ، ویل یې چې ګلاب یې باید تر خاورو لاندې کړی وای ، ولې یې په کارېزه کې اچاوه.
تورپیکۍ غلې شوه.
شېرمحمد په بیړه وویل:
__بیا ؟
نجلۍ غریو واخیسته:
__زړه مې تر خولې راووت ، دروازه مې خلاصه کړه ، تره او د تره دواړه زامن یې ناست ول ، په غولې زما د ورور خلاصه تذکره پرته وه.
شېرمحمد وویل:
__باران ودرېد ، نه ځو ؟
نجلۍ ځرمښکۍ ته وچې سترګې نیولې وې ، شونډې یې وخوځېدې:
__د تګ په وخت یې له پلاره پاتې دوې ګوتمۍ هم ورسره واخیستې ، ویل یې چې نابلده دی ، په بده ورځ به په کار ورشي. کله چې له کوره ته ، تر ډېره یې په غیږ کې نیولې وم ، ژړل یې ، مساپرې ته یې زړه نه کېده.
د ورور له تګه وروسته مې د تره زامن هم په ټپ ټپ (موټرسایکل) سپاره شول ، تر ماښامه ورک ول.
شېرمحمد ولاړ شو ، د کوټ په لستونو کې ترلې پېښې یې په ختّه کې ننوتې. ورو یې وویل:
__ځو!

(c) ketabton.com: The Digital Library

(۹)

شپه وه ، پورته راڼه ستوري ځلېدل...شېرمحمد لرګيني زړې دروازې ته ډېره ونېوله ، شېبه وروسته يې د ورور خوبولی غږ واورېد:

__څوک يې ؟

__زه يم ، شېرمامد!

ځنځير وشرنګېد ، دروازه خلاصه شوه.

باز محمد وويل:

__لالا! ناوخته شوې ، د ادې مې اندېښنه وه.

شېرمحمد په خبره کې ور ولوېد:

__خه! څراغ بل که!

د هلک حيران غږ يې واورېد:

__ته څه کوې ؟

هيڅ! اودس ماتې ته تېرېږم.

هلک منډه کړه ، پر چوتره وخوت.

شېرمحمد ورو وويل:

__راځه!

توريکی انګړ ته ورغله ، په مخامخ کوټه کې څراغ ولګېد ، دواړه په بيړه دالان ته ننوتل.

شېرمحمد لاسي بټۍ تاو کړه ، سپينه رڼا په تورو لوښو او کاسو ولګېده ، د تناره پر سر تبغنه پرته وه ، يو ګړۍ دېوال ته ولاړ و ، څنګ ته څو ناولې پيالې ايښې وې. په غاب کې پاتې ، يخ وهلې کچالو ښکارېدل.

شېرمحمد وويل:

__يوې خواته پرېوزه ، سهار په خړه کې به ځو ، هيڅوک هم نه خبرېږي.

په بيړه له دالانه ووت ، په چوتره کې يې له پېښو تاو شوې ټوټې خلاصې کړې ، بام ته يې واچولې ، کوټې ته ورغی.

مور يې په بړستنه کې ناسته وه ، د ککرۍ په برخه کې يې ټکرۍ څيرې و ، راوتلې خيرن ، ببر وېښته يې پورته ولاړ ول.

ښځې په وارخطايي وويل:

__اندېښنه مو شوه.

شېرمحمد وخندل:

__باران و ، لاره هم ډېره وه.

د باز محمد حيرانه غږ يې واورېد:

__لالا! لستونی دې نشته.

سړي په بيړه کوټ ويست ، کونج ته يې واچاوه. په خندا يې وويل:

__هسې! وشکېد.

ښځه په خبره کې ورولوېده:

__جنګ دې کړی ؟

__نه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

هلک وویل:

__خادر دي چېرته دی ؟

شېرمحمد وارخطا شو:

__په ، په چوتره کې مې واچاوه ، لوند و.

ښځې وویل:

__امانت دي ور وسپاره ؟

شېرمحمد وخندل:

__هو.

__څه يې ویل ، د مړي د وړلو له پاره څه وخت راځي ؟

__خدای خبر! ژر.

ښځې برستن لیرې کړه ، ورو يې وویل:

__ زه به ډوډۍ درته راوړم.

د سړي رنګ والوت:

__نه! وږی نه یم.

__زویه! الوګان تیار دي ، په تناره کې به يې تيټ کم ، ژر تودېږي.

شېرمحمد وخندل:

__موړ یم ، زړه ته مې نه کیږي ، د مړي خپلوان ښه خلک وو ، ویې نازولم ، سهار يې په پاستي کې لږ کوچ هم راته ونغاړل ، ویل يې چې سترې لاره ده ، وږی به شې.

ښځه ولاړه شوه.

د شېرمحمد تندی تریو شو:

__وږی نه یم.

ښځې یوه زړه برستنه پر توشکه هواره کړه.

شېرمحمد اوږد وغزېد ، خراغ ته يې ور پوکړل ، ورو يې وویل:

__ادې! سهار وختي یو چېرې ځم.

د ښځې حيرانه غږ يې واورېد:

__چېرته ؟

سړي وخندل:

__یو پخوانی ملګری مې ولید ، د مالونو سوداګر دی ، له هزاره جاته غواوي او پسونه راولي ، ویل يې چې دا ځل د ډېرو مالونو د راوستلو نیت لرم ، راسره لاړ شه ، ښه مزدوري به درکم.

ښځې په خواره خوله وویل:

__وی زویه! وخت خراب دی ، همدا کاریز کني دې ښه دی ، وچه ، لنده رارسيږي.

شېرمحمد وخندل:

__زړه مه خوره ، درې ، څلور ورځې وروسته بېرته راځم.

د ښځې خوبولی غږ يې واورېد:

__خدای دې له سختیو وساته.

شېرمحمد پر اړخ راواووښت ، ورو يې وویل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

ــادې! په کور کې څو روپۍ دي ؟
غوږ یې ونیو ، خرهارۍ اورېدل کېده.
پاو ووت ، سږي د کوټې له کونجه برېستن ورواخیسته ، ورو یې دروازه خلاصه کړه ، دباندې سوړ باد چلېده ،
دالان ته لاړ ، د تناره سر لوخ و ، لاندې انګار سره رڼا کوله ، تورپیکۍ تناره ته پښې ورغځولې وې.
شېرمحمد برستنه په غولي کېښوده ، ورو یې وویل:
ــهرات ته تګ پیسې غواړي.
د نجلۍ سترۍ غږ یې واورېد:
ــیو بنګړی به خرڅ کو.
شېرمحمد په بیړه له دالانه ووت.

(c) ketabton.com: The Digital Library

(۱۰)

یودم چیغه شوه:

ــ بلا!

درب شو ، ور له دېوال سره ولګېد ، کوټه سرېې هوا ونیوله.

شېرمحمد لاس په غولي وتپاوه ، لاسي بټۍ په ګوتو ورغله ، رڼا شوه ، د کوټې دروازه خلاصه وه ، باز محمد غلی په کونج کې ناست و ، سترګې یې رډې راختلې وې.

شېرمحمد په خوبولي غږ وویل:

ــ څه خبره ده ؟

یودم یې زړه ولړزېد.

د اورلګېد دانه بله شوه ، څراغ ولګېد ، زړې ښځې په وارخطایي وویل:

ــ څه ټکه را پرېوته ؟

د هلک ژبه بنده شوه:

ــ به ، به ، بلا!

چیغه یې کړه!

ــ په دالان کې بلا ده.

شېرمحمد په بیړه ولاړ شو ، د کوټې ور یې پورې کړ ، په خشکه یې وویل:

ــ لوی سړی یې! بلا له کومه شوه!

ښځې وویل:

ــ دا نیمه شپه ګوره! په دالان کې دې څه کول ؟

ــ تږی وم ، له ګړي مې اوبه را اخیستې.

شېرمحمد په خبره کې ور ولوېد:

ــ ماغزه مې مه راخوره ، ویده شه!

هلک په وېره وویل:

ــ لالا! په کوران که درواغ درته وایم ، په دالان کې بلا ده ، پښه مې ورسره ولګېده ، زګیروی یې شو.

د ښځې شونډې وخوځېدې:

ــ ورور دې سترې دی ، له خوبه یې مه باسه.

ــ ادې! بلا ده.

شېرمحمد چیغه کړه!

ــ چوپ!

هلک په بړستن کې ننوت.

ښځې څراغ ته ور پو کړل.

ښه شېبه ووته ، بازمحمد ورو وویل:

ــ ادې! تږی یم.

څراغ ولګېد.

شېرمحمد په بیړه ور وکتل ، ښځې ټکرۍ په ویښتو ورکش کړ ، ولاړه شوه.

شېرمحمد کېناست ، وارخطا یې وویل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

ــاوبه زه ورته راوړم.
ولاړ شو ، د ښځې له لاسه یې څراغ ور واخیست ، له کوټې ووت.
تورپیکۍ پرته وه ، د څراغ ژېړه رڼا یې له خیرنې بړستنې په راوتلې سپین مخ لګېدله ، سترګې یې پټې وې.
شېرمحمد ګړی کوږ کړ ، پلاستیکي بدنۍ تر نیمایي له اوبو ډکه شوه ، ولاړ شو ، زره یې تر خولې راووت.
زړه ښځه د دالان په وره کې ولاړه وه ، سترګې یې رډې راختلې وې ، نجلۍ ته یې کتل...یودم یې له خولې څګونه راووتل ، ړنګه شوه ، سر یې د وره له چوکاټ سره ولګېد.
شېرمحمد منډه ور واخیسته ، غبرګ لاسونه یې ترې تاو کړل. تورپیکۍ چیغه کړه ، کېناسته ، په بیړه یې څادر ته لاس ور وغځاوه.
شېرمحمد زړه ښځه په غېږ کې واخیسته ، ورو یې وویل:
ــڅراغ درسره راواخله.
تورپیکۍ په حیرانۍ ورته کتل...
سړی له دالانه ووت. نجلۍ څراغ پسې واخیست.
شېرمحمد خپله مور په توشکه پرېیسته ، هلک دېوال ته ولاړ و ، په راوتلیو رډو سترګو یې په ګونځې ګونځې څادر کې پیچلې نجلۍ ته کتل...
د ښځې خرهاری شو ، چیغه یې کړه ، لاس یې په شدت له دېوال سره ولګېد.
شېرمحمد په بیړه تر دواړو متو ونیوله. وې ویل:
ــپښې یې ټینګې ونیسه!
تورپیکۍ د ښځې په دواړو پښو لاسونه کېښودل. ښځه یوه شېبه پورته پورته غورځېده ، وروسته ارامه پرېوته.
تورپیکۍ په وارخطايي وویل:
ــپیریان یې دي ؟
کوم خواب یې وانه ورېد.
د نجلۍ شونډې وخوځېدې:
ــتندی یې وینې دی.
شېرمحمد څراغ ور نږدې کړ ، ورو یې وویل:
ــ صندوق وګوره ، یوه ټوټه پیدا که!
تورپیکۍ لرګین صندوق ته ور وښوېده ، دره یې پورته کړه ، بازمحمد په منډه ورغی ، نجلۍ یې په څنګ ووهله ، هغې پر غولي لاس کېښود.
هلک په بیړه یوه ټوټه ور پورته کړه ، شېرمحمد ته یې ونیوله ، سړي په خشکه وویل:
ــدا خو پرتوګ دی.
تورپیکۍ په صندوق کې زړې جامې سره وتوښلې ، یو لوی دسمال یې راواخیست ، د دسمال یوې څنډې ته غوټه ور لوېدلې وه ، خلاصه یې کړه ، څو چړموړلې شلګون نوټونه لاندې ولوېدل. دسمال یې سړي ته ونیو ، له غولي یې نوټونه ور پورته کړل.
بازمحمد لاس ور وغځاوه ، نوټونه یې د نجلۍ له ګوتو ویستل ، په صندوق کې یې واچول.
سړي د خپلې مور تر تندي دسمال تاو کړ ، شا ته یې غوټه ور واچوله ، غلی کېناست.
تور پیکۍ وره ته نږدې ، خړ دېوال ته ولې ولګول ، هلک هم پر صندوق سر ایښی و ، نجلۍ ته یې په کرکه کتل.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ښه شېبه ووته ، هلک په ناستو وېده و ، نجلۍ غولي ته کتل ، سړي هم خپلې مور ته وچې سترګې نيولې وې.
وخت ووت ، چرګانو نارې وهلې ، ملا اذان وکړ.
تورپيکۍ ورو ولاړه شوه ، لاسي بتۍ يې له غولي ورپورته کړه ، له کوټې ووته. .
پاو ووت ، د ښځې زګيروی شو ، سترګې يې رڼې کړې ، شېرمحمد ته يې وکتل ، مخ يې دېوال ته ور وګرځاوه.
سړي وويل:
__ادې! ته سمه نه يې پوه شوې.
ښځې پزه پورته کش کړه ، غريو واخيسته.
د سړي شونډې وخوځېدې:
__زه به تۀوله کيسه درته وکم.
ښځې په نيولي غږ وويل:
__دا مرداره دې له کومه کړه ؟
ويې ژړل ، ديوال ته ور نږدې شوه.
د شېرمحمد تندی تريو شو:
__خبره خو واوره!
ښځې ژړل...
سړی غلی و.
ښځې په ژړا کې وويل:
__ پزه دې را پرې کړه!
د شېرمحمد شونډې وخوځېدې:
__تورپيکۍ نوميږي.
ښځه په خبره کې ور ولوېده:
__زار (زهر) دې تر خوله سه ، شرميږي نه ، نوم يې هم اخلی.
سړي چيغه کړه:
__دا دهغه مړي خور ده ، ورور يې تربرونو ور وژلی ، دې هم ځان سيند ته واچاوه ، له اوبو مې راويسته ، بله چاره نه وه ، دا بايد تر هراته ورسوم ، هلته يې خور اوسيږي. پوه شوې!!!
ښځې خپل سر ته لاس ور ووړ ، په نيولي غږ يې وويل:
__ د خلکو خولې به ځنګه بندې کړې ، ځوانه نجلۍ دې کورته راوستې ، کوم يوه ته به لووې (قسمونه) خورې چې راتښتولې دې نه ده.
شېرمحمد غولي ته کتل.
ښځې وويل:
__همدا اوس يې له کوره وباسه!
سړي چيغه کړه!
__چېرته لاړه شي!
__بلا مې ورپسې ، موږ خو يې ذمه نه ده اخيستې.
شېرمحمد وويل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

ــ ګوره ادې! له خدایه ډار په کاردی! اوس خو رڼا شوه ، نه يې له کوره ايستی شم او نه هم چېرته ورسره تلی شم ، نن ورځ به ورته وګورو ، که خدای کول ، سبا به يې د ملا تر اذان مخکې له کوره وباسم ، تر هراته به ورسره لاړ شم ، ثواب دی ، څوک خبريږي ؟

ښځه په خبره کې ور ولوېد:

ــ ولې! له لوټې خو نه ده پيدا! پلارګنی لري ، ته يې بدي کولای شې ؟

ــ هغوی فکر کوي چې مړه ده ، نه خبريږي.

ښځه ورور ورو سونګېدله...

بازمحمد وټوخل.

شېرمحمد وويل:

ــ وه هلکه! پام چې چا ته دې تر خولې ونه وځي!

هلک وارخطا سترګې ور واړولې.

شېرمحمد چوترې ته لاړ ، رڼا وه ، په اسمان کې سرخې ښکارېده. سړي په يخو اوبو اودس وکړ ، بېرته کوټې ته ننوت.

ښه شېبه ووته ، د لمر ژېړې ، ښبسکه وړانګې د پردې پر پاسنۍ برخه لګېدلې. زړه ښځه هماغسې پرته وه ، سرې په بړستن کې ناست و ، هلک هم لرګين صندوق ته ولي لګولې ول ، غولې ته يې کتل...

د وره کړپ شو ، باز محمد ورته وکتل ، تورپيکۍ ګليمې دسترخوان هوار کړ ، پيالې وکړنګېدې ، سړي په بيړه له سره برستن ليرې کړه ، پر دسترخوان څو پاستي ، پيالې او توره چايجوشه ايښې ول.

تورپيکۍ په ريږدېدلي غږ وويل:

ــ بوره مې پيدا نه کړه!

ښځې ور وکتل ، چيغه يې کړه:

ــ ووزه بېشرمې نجلۍ ، په کور هم راګډه شوې!

تورپيکۍ وژړل ، په منډه له کوټې ووته.

ښځې بېرته مخ دېوال ته ور وګرځاوه.

شېرمحمد ورو وويل:

ــ بوره را واخله.

باز محمد له تاخچې زنګنه قوطۍ ور واخيسته ، پر دسترخوان يې کېښوده ، بېرته په خپل ځای کېناست.

سړي پاستي ته لاس ور وغځاوه ، تود و ، يو سوځيدلی ځای هم نه پکې ليدل کېده.

وخت ووت ، په دسترخوان درې پيالې ايښې وې ، يواځې په يوې کې د چايو شمه ښکارېدله.

شېرمحمد ولاړشو ، دالان ته لاړ. هرڅه منظم وو ، غابونه پرېمينځل شوي ول ، پلاستيکي فرش جارو ښکارېده ، په تناره کې اور بل و.

شېرمحمد د دالانه په وره کې په جګو پښو کېناست ، تورپيکۍ ته يې وکتل ، پزه يې د تناره په ابرو توره وه ، ورو يې وويل:

ــ لمر راوخوت ، نن تګ نه کيږي.

نجلۍ غلې دېوال ته ناسته وه.

شېرمحمد سوړ اسويلی ويست.

نجلۍ وويل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

ــتاسو ته مې غم جوړ کړ.
شېرمحمد له دالانه ووت ، کوټې ته لاړ ، باز محمد نه و ، مور يې هماغسې پرته وه.
سرې کېناست ، پياله يې له چايو ډکه کړه ، ورو يې وويل:
ــادې! ضد مه کوه ، چاى وخوره!
ښځې حرکت ونه کړ.
د کوټې دروازه خلاصه شوه ، بازمحمد په وره کې ودرېد ، په سترې ساه يې وويل:
ــلالا! ګلمير خبر دى.
د سرې زړه ولړزېد ، زړه ښځه په ځاى کې کېناسته ، سترګې يې رډې راختلې وې.
شېرمحمد وويل:
ــله کومه ؟
ــويل يې چې کوچيني ورور يې د شپې بولې کړې وې ، سهار يې مور توشکه بام ته خېژوله چې زموږ په سراى کې يې نجلۍ ليدلې وه.
زړې ښځې په غريو کې وويل:
ــاوس مو مخ تور شو.
د باز محمد شونډې وخوځېدې:
ــګلمير پوښتنه کوله چې هغه نجلۍ څوک ده ؟
شېرمحمد وويل:
ــتا څه ځواب ورکړ ؟
ــهيڅ! منډه مې راواخيسته.
زړه ښځه اوږده وغزېده ، سونګى يې شو ، برستن يې پر سر ور کش کړه.
دروازه وټکېده ، د شېرمحمد رنګ والوت ، هلک له کوټې ووت ، سرى اورسۍ ته ور نږدې شو ، د انګړ دروازه نيمکښه وه ، باز محمد په دروازه کې ودرېد ، بيا يې د کوټې خواته منډه راواخيسته ، ويې ويل:
ــد ګلمير وړه خور ده ، وايي چې يو اورلګيت پور راکه!
د انګړ د دروازې غنجا شوه ، شېرمحمد په بيړه له ورسۍ ور وکتل ، وړه نجلۍ په انګړ کې ولاړه وه ، ببر ، سره نښتې ژير ويښته يې ول ، شاوخوايې سترګې اړولې.
سرې د اورسۍ پله خلاصه کړه ، سر يې د باندې ويست ، زوروه چيغه يې تر خولې راووته:
ــووزه له کوره!
نجلۍ په بيړه مخ واړاوه ، منډه يې کړه ، تندى يې ددروازې له پلې سره ولګېد ، شا په تخته ولوېده ، په ژړا له انګړه ووته.
شېرمحمد په غوسه وويل:
ــد سپي لور يې د جاسوسۍ له پاره راليږلې وه.
د ښځې ژړغونى غږ يې واورېد:
ــخپله لمن مو په خپله په سر راواړوله.
شېرمحمد چيغه کړه!
ــبس که نور! اوس څه وکم ، ځان ووژنم که دا!
ښځې ژړل ، باز محمد لړزې اخيستى و.

(c) ketabton.com: The Digital Library

شېرمحمد په خشکه وويل:

ــولي داسې راته ولاړ يې ، سره غرمه دي کړه ، بلا وهلی يې ، غوا له لوږې مړه شوه.

هلک په بېړه له کوټې ووت.

سړی په خپل ځای کېناست ، سر يې پر زنګنو ولګاوه.

ښځينه غږ يې واورېد:

ــد بازمامد مورې!

زړه ښځه په بيړه کېناسته ، ټکری يې په سر سم کړ ، په منډه د باندې ووته.

شېرمحمد ورسی ته ورنږدې شو ، په انګړ کې چاغې ښځې د وړې نجلۍ لاس نيولی و.

د شېرمحمد مور ورمخته شوه ، چاغې ښځې په ګيله من انداز وويل:

ــد خدای پار دی ، دا نجلۍ نو د وهلو ده ؟

د شېرمحمد مور په خواره خوله وويل:

ــد ګل مير مورې! خدايکه يې لاس ور وړی وي.

چاغې ښځې د وړې نجلۍ پر تندي لاس کېښود:

ــوی ترورې! دا نجلۍ خو دورواغ نه وايي ، تندي ته يې وګوره ، خومره پړسيدلی دی.

زړه ښځه ور مخته شوه ، نجلۍ يې پر تندي ښکل کړه.

چاغې ښځې يودم وخندل:

ــهغه نجلۍ څوک ده ؟

زړې ښځې په بيړه وويل:

ــکومه نجلۍ ؟

ــوی ترورې! ځان ولې ناګاره اچوې ، په خپله مې له بامه وليده ، تکه سپينه ، نرۍ نجلۍ وه ، په چوتره کې يې پيالې پريوللې.

زړه ښځه وارخطا شوه:

ــهغه ، هغه

شېرمحمد په منډه له کوټې ووت ، په چوتره کې ودرېد ، چيغه يې کړه!

ــته يې څه کوې ؟

چاغې ښځې په خپل مخ ټکری ورکش کړ ، په وېرېدلې غږ يې وويل:

ــوی وروره! پوښتنه خو بد کار نه دی.

شېرمحمد چيغه کړه!

ــپه تا پورې اړه نه لري ، ووځه له کوره!

ښځې وړه نجلۍ له لاسه ونيوله ، په منډه له دروازې ووته.

زړه ښځه د چوترې پر ژۍ کېناسته ، سر يې وځړېد ، يو دم يې وژړل.

شېرمحمد ورمېر کوږ کړ. تورپيکی د دالان په وره کې ولاړه وه ، ځان يې په ځادر کې پيچلی و ، وارخطا ښکارېده.

شېرمحمد د انګړ دروازې ته وکتل ، دوه تنکي ځوانان په کوڅه کې ولاړول ، نجلۍ ته يې وچې سترګې نيولې وې.

(c) ketabton.com: The Digital Library

شېرمحمد تر چوترې کښته شو ، څوانانو منډه واخیسته ، سړی ورغی ، دروازه یې پورې کړه. نیغ کوټې ته لاړ ، شېبه وروسته بېرته راووت ، د دالان خوا ته یې ګام واخیست ، زړې ښځې ورته وکتل ، یودم ولاړه شوه ، د سړي له ګوتو یې تور خیرن ټیکری ویست ، په غوسه یې وویل:

__دا زما ټیکری دی.

شېرمحمد یوه شېبه ولاړ و ، بیا د چوترې پر ژۍ کېناست ، ورو یې وویل:

__ادې! تر اوسه کومې نجلۍ زما صفت درته کړی دی ؟

زړې ښځې په حیرانۍ ورته وکتل.

د سړي سر وځړېد:

__ته ووایه! دا نجلۍ به ولې په ما پسې راتله ؟

ښځه غلې وه.

شېرمحمد سوړ اسویلی ویست ، ورو یې وویل:

تر دېرشو اوښتی یم ، خو تر اوسه یوې نجلۍ هم نه دي راته خندلي ، که خندا هم ورغلې وي ، زما په پزه پورې یې خندلي دي ، ان تا به هم تر اوسه له زړه نه یم ښکل کړی. ته ووایه! کوم رنګ ، کوم کمال ، کوم مال ، کوم دولت ، دا نجلۍ به ولې په ما پسې راتله ؟

شېرمحمد غلی شو ، ترخه موسکا یې پر خړو شونډو وغځېده ، ورو یې وویل:

دا نه چې زه زړه نه لرم ، خوک مې نه خوښېږي ، خو زه په خپله هم کومې نجلۍ ته نه شم کتلای ، فکر رالوېږي چې ټوله دنیا راپورې خاندي ، ان په وړکتوب کې به مېږو او اوزو هم راپورې خندل ، له ما به یې بد راتلل ، لیرې به رانه ګرځېدې ، اوس هم په کلي کې یواځې ټوکو ته جوړ یم ، که په جومات کې د بدرنګۍ خبره رامینځته شي ، ما مثال ورکوي ، ان په انسانانو کې مې نه شمېري ، نو دا نجلۍ به ولې راپسې راتله ؟ ته ووایه! په یوه شپه کې بیا بل نارینه ورباندې ورور شو او راسره جوړه شوه.

د انګړ دروازه وټکېده ، شېرمحمد ولاړ شو ، د ښځې په سترګو کې اوښکې راټولې وې. نجلۍ د دالان په وره کې ناسته وه ، ژړل یې!

سړي دروازه خلاصه کړه ، زړه یې ولړزېد ، درې تنه ولاړ ول.

شېرمحمد شاته وکتل ، زړې ښځې ته یې اشاره وکړه ، هغه په کوټه ننوته.

شېرمحمد په لوړ غږ وویل:

__راځئ!

بوډا تر مخ و ، لکړه یې لګوله ، دوو نورو له عمره پخو سړو ټیټ سرونه نیولي ول.

بوډا چوترې ته ودرېد ، شېرمحمد تر ولیو ونیو ، سړی پر چوتره وخوت. په رېږدیدلي غږ یې وویل:

__شېرمامده زویه ، دا ځای ښه دی ، پیتاوی لري.

شېرمحمد په منډه له کوټې دوه بالښته راویستل ، بوډا لکړه دیوال ته ودروله ، بالښت ته کېناست ، دوو نورو کلیوالو مخامخ پلتۍ ووهلې.

شېرمحمد په ولاړو وویل:

__څه رنګه چای ، تور که شین ؟

بوډا وټوخل ، په رېږدیدلي غږ یې وویل:

__همدا اوس له چایو را ولاړ شوم ، خوله مې لا توده ده ، کېنه زویه! یو څو خبرې به سره وکو.

شېرمحمد پر هوار پلاستیکي فرش کېناست.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ټول غلي ول.
بوډا وخندل ، په خندا کې ټوخي واخيست ، ورو يې وويل:
__په جومات کې مې سبق (تلاوت) وايه چې غلام مامد راغی ، ويل يې چې کډې يې له بامه کومه نجلۍ ليدلې وه.
د شېرمحمد سر وځړېد.
بوډا په رېږديدلي غږ وويل:
__زويه! دا رښتيا ده ؟
شېرمحمد ځمکې ته کتل...
مخامخ ناست ډنګر سړي وويل:
__د بازمير زوی هم همدا خبره کوله ، ويل يې چې د انګړ له خلاصې دروازې يې کومه پېغله ليدلې وه. نښه يې دا چې څادر يې اغوستی و.
شېرمحمد په غوسه ور وکتل.
بوډا وويل:
__زويه! دا کوچينی کلی دی ، ټول خپل سره پراته يو ، يو بل پېژنو ، د يوبل کورونه را مالوم دي ، پردی سړی له ليرې راکې ښکاري. دا نجلۍ څوک ده او دلته څه کوي.؟
د شېرمحمد شونډې وخوځېدې:
__دا د هغه مړي خور ده چې له کارېزه مو راويست.
د کليوال سترګې رډې راوختې.
بوډا په بيړه وويل:
__نو دلته څه کوي ؟
__زه هلته ورغلی وم.
کليوالو په حيرانۍ ورته کتل...
بوډا وويل:
__تا هلته څه کول ؟ کور دې يې له کومه پيدا کړ ؟
د شېرمحمد سر وځړېد:
__کيسه اوږده ده ، ټولې خبرې نه شم درته کولی ، دومره درته وايم چې تره يې د هغې ورور وژلی ، نجلۍ هم ځان سيند ته واچاوه ، له اوبو مې راويسته ، قول مې ورسره وکړ چې تر هراته به يې رسوم ، هلته يې خور واده دی.
شېرمحمد غلی شو ، کليوالو وازې خولې نيولې وې.
بوډا په تريو تندي وويل:
__ښه دې نه دي کړي ، کلي ته دې بدې راوړه.
شېرمحمد غلی و.
يوه کليوال وويل:
__اوس هم ناوخته نه دی ، احوال به ور وليږو ، ورته وبه وايو چې ته نه وې خبر ، نجلۍ په پټه درپسې راغلې وه.
شېرمحمد په خبره کې ور ولوېد:

(c) ketabton.com: The Digital Library

ــوژني يې.
هماغه سړي وويل:
ــدا دهغوی کار دی. سپکه يې ور اړولې ، بايد چې ويې وژني.
شېرمحمد ځمکې ته کتل.
بوډا وويل:
ــنظام الدين په حقه دی ، وره خبره نه ده ، وينې به تويې شي.
شېرمحمد غلی و.
بل کليوال وويل:
ــارام کلی دی ، بدي مه ورته راوړه!
شېرمحمد په بيړه سر پورته کړ ، په غوسه يې وويل:
ــبدي ته يې زه ولاړ يم ، که مرم ، نوزه به مرم ، تاسو يې له غمه خلاص یاست.
بوډا لکړې ته لاس ور وغځاوه ، په زحمت ولاړ شو ، په رېږديدلي غږ يې وويل:
ــموږ غاړې درباندې خلاصې کړې ، نور دې خپله خوښه ، خو يوه خبره مې واوره ، دا خلک اخر خبرېږي ، بيا به اوبه له ورخه تېرې وي.
شېرمحمد غلی و.
کليوال له انګړه ووتل.
زړه ښځه راغله ، په چوتره کې کېناسته ، په چيغو چيغو يې وژړل.
شېرمحمد ځوړند سر ناست و.
تورپيکی له دالانه راووته ، ژړل يې ، کوټې ته لاړه.
باز محمد له اوبو ډک سطل غواته کېښود.، سړې ور وکتل ، ورو يې وويل:
ــزما پتکی راواخله.
هلک کوټې ته لاړ ، يودم يې چيغه کړه!
ــلالا!
شېرمحمد په منډه ورغی ، نجلۍ پر تړلې بستره ناسته وه ، سترګې يې پټې وې ، د ښکاري ټوپک توره خوله يې ، خپلې سپينې زنې ته نيولې وه.
سړي پرې ور توپ کړل ، درز شو ، کوټه تور لوګي ونيوله.
شېرمحمد ورو نجلۍ ته وکتل ، هغه پرته وه ، يوه خوا مخ يې تک تور ښکارېده.
سړي په بيړه د هغې پرسر ګوتې وتپولې ، وينه نه وه ، د سوځېدلو وېښتو بوی ته.
زړه ښځه پر نجلۍ ور پربوته ، پر اړخ يې راواړوله ، د هغې په تورو پيچلو وېښتو کې يې ګوتې ننه ايستې ، نجلۍ سترګې رڼې کړې ، وارخطا يې يوې بلې خواته وکتل ، يودم يې کوکه کړه ، په چيغو چيغو يې وژړل.
ښځې د هغې سر پر خپل ټټر پورې ونيو.
انګړ ته دوه کليوال ور ننوتل ، د يوه په لاس کې بېلچه وه. شېرمحمد له ورسۍ سر ور ويست ، ويې ويل:
ــله بازمامده خطايي تک وشو.
يوه کليوال ور غږ کړ:
ــ ښوک خو به ژوبل نه وي.
ــنه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

دواړه له انګړه ووتل.
شېرمحمد خپل ورور ته وکتل ، هغه لړزېده.
سړي ووېل:
__د انګړ دروازه و تړه.
هلک له کوټې ووت.
شېرمحمد غولي ته وکتل ، پلاستيکي فرش وړو لوټو نيولی و. چت ته يې سترګې ور واړولې ، له ټوټې ترلې مسطح يوه لويشت سوری وه.
تورپيکۍ خپل تندی د ښځې پر ټټر ايښی و ، په چيغو چيغو يې ژړل....
ښه شېبه ووته ، نجلۍ په ژړا کې ووېل:
__زه ځم.
ټول غلي ول.
تورپيکۍ ولاړه شوه ، خړ ځادر يې په غاړه کې پروت و.
شېرمحمد ووېل:
__ته به هېچېرې هم نه ځې.
نجلۍ له کوټې ووته ، شېرمحمد پسې ولاړ شو ، په چوتره کې يې مخې ته ودرېد ، ورو يې ووېل:
__لېونتوب مه کوه.
ځنګ ته يې وکتل ، چاغه ښځه د انګړ تر دېوال ور هاخوا ، پر بام ولاړه وه.
شېرمحمد ، نجلۍ تر مټ ونيوله ، دواړه کوټې ته لاړل.
تورپيکې د دېوال کونج ته کېناسته ، سر يې وځړېد ، په چيغو چيغو يې وژړل...
سړی پر ترلې بستر ه کېناست ، د زړې ښځې په سترګو کې اوښکې راټولې وې.
تورپيکۍ په ژړا کې ووېل:
__تاسو ته مې غم راووړ.
ښځه غلې وه.
شېرمحمد ووېل:
__اوس په دې خبرو پسې مه ګرځه! سبا به ځو.
ښځه د باندې ووته ، شېبه وروسته د نجلۍ په لوخو اوړو تور ، خيرن ټکرۍ ولوېد.

(c) ketabton.com: The Digital Library

(۱۱)

سهار وختي و ، د ولسوالی په بازار کې د سړک دواړو غاړو ته خړ دوکانونه ولاړ ول ، د کورونو غونډې لرګينې دروازې يې لرلې ، دروازې پورې وې ، يواځې يوځای په چنګکونو پورې غوښن ورنونه راځړېدل ، څو ګامه ليرې څلور__ پينځه خيرن سپي پراته ول ، سرو ځړېدلو غوښو ته يې مرې سترګې نيولې وې.
شېرمحمد د سړک پر غاړه ولاړ و ، ليرې په يوه موټر پسې سپېرې دوړې روانې وې ، دوړې د بازار خواته راتلې ، شېبه وروسته د سړي تر څنګ په خاورو لړلی سراچه موټر ودرېد. موټروان د څنګ ښېښه کښته کړه ، ورو يې وويل:
__ښار ته ځې ؟
شېرمحمد ور وکتل ، د موټر د مخې سيټ خالي و ، شا ته درې تنه ناست ول.
شېرمحمد وويل:
__له ما سره سياه سره ده.
__موټروان وخندل:
__وروره! د مخې په سيټ کې دوه تنه کېنوو.
__نه! ځای تنګ دی.
د شا دروازه خلاصه شوه ، له موټره دوه تنکي ځوانان را کښته شول ، يوه يې وويل:
__موږ به مخته لاړ شو.
شېرمحمد شاته وکتل ، توريکۍ خړ دېوال ته ناسته وه ، په تور خيرن ټکرۍ کې يې ځان تاو کړې و ، پلاستيکي چوټې (څپلکې) يې په پښو وې.
شېرمحمد ور غږ کړ ، نجلۍ راغله ، لومړی شېرمحمد موټر ته ننوت ، بيا نجلۍ کېناسته.
موټر يو پاو په خامه لاره مزل وکړ ، نجلۍ په دروازې پورې نښتې وه ، کله کله به موټر جمپ وخوړ ، ورون به يې د سړي له ورانه سره ولګېد.
موټر پاخه سړک ته وخوت ، په هواره کې د دواړو تر مينځ څلور ګوټې فاصله وه.
له نيم ساعت مزل وروسته د غزني ښار ته ورسېدل. نبغ زرګری ته لاړل او د سرو زرو يو بنګړی يې خرڅ کړ.
د کندهار تر اډې يې پلی مزل وکړ ، په اډه کې لوی__ واړه موټر ولاړ وو ، خلک يوې بلې خواته ګرځېدل ، يوه موټروان چيغې وهلې.
__کندار ، کندار...
شېرمحمد ورمخته شو. له موټروانه يې د هرات د موټرو پوښتنه وکړه ، د موټروان نظر دا و چې هرات ته مستقيما موټر نه ځي ، دوی دې اول کندهار ته لاړ شي او هلته دې د هرات موټر ته ور وخېژي.
موټروان نارې کړې!
__کندار ، کندار....
يو چا وټوخل ، شېرمحمد ور وکتل ، د تخت پر سر ناست بوډا سترګه ورته ټينګه کړه. دی ورغی ، بوډا وويل:
__پيسې دې ډېرې دي ؟
شېرمحمد په حيرانۍ ورته کتل.
سرې پياله له چايو ور ډکه کړه ، د لاس ګړی ته يې وکتل ، ورو يې وويل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

__اوو بجو ته له کابله بسونه رارسیږي ، سیده هرات ته ځي ، هم يې کرايه کمه ده او هم يې سيټونه هوسا دي.
بودا په پلاستيکي خيرن غاب کې د اېښې ډوډۍ شنده ور پرې کړه ، ورو يې وويل:
__زه هم هرات ته ځم. سره ملګري به يو.
شېرمحمد نجلۍ ته اشاره وکړه ، دواړه د تخت پر سر ، کونج ته کېناستل.
شېرمحمد وويل:
__وږې يې ؟
کوم ځواب يې وانه وريد.
سرې سر هسک کړ ، تورپيکۍ د لرګين تخت تر شنک تورو بوېناکه اوبو ته کتل.
شېرمحمد وويل:
__وخت ډېر دی ، چای به راوغواړو.
نجلۍ ټکان وخوړ:
__څه ؟
__له بيګا راهيسې مو څه نه دي خوړلي ، چای به راوغواړو.
نجلۍ د (هو) په نښه سر وخوځاوه.
شېرمحمد يوه واړه هلک ته اشاره وکړه ، هلک ورغی ، په لوړ غږ يې وويل:
__کباب ، قابلي ، کړايي ، څه شی درته راوړم ؟
سړي چای او وچه ډوډۍ وغوښتل.
هلک له هماغه ځايه ناره کړه!
__دوه چايه!
شېرمحمد د تخت په شنده کې د لرګي ولاړې تمبې ته ور وښويد. ملا يې پرې ولګوله ، تر شنک يې تورپيکۍ ته وکتل ، يوه خوا غاړه يې ښکاريدله ، غوږ يې سور و ، د غوږ د پاسنۍ برخې د پېچلو ويښتو څوکې يې سوځېدلې وې.
شېرمحمد مخ واړاوه ، مخامخ د تخت پر ژۍ يو ځوان ناست و ، تر غاړې يې برګ دسمال تاو و ، نجلۍ ته يې وچې سترګې نيولې وې.
شېرمحمد ، تورپيکۍ ته وکتل ، ورو يې وويل:
__ټکری دې سم که!
نجلۍ په بيړه غاړه پټه کړه ، شېرمحمد ته يې شنې سترګې ور واړولې ، غلې کېناسته.
هلک پر غولي دوه واړه ګيلاسونه کېښودل ، بيا يې په منده غبرګې چاينکې او په پلاستيکي غاب کې وچه ډوډۍ راوړه.
شېرمحمد دواړه ګيلاسونه له چايو ډک کړل ، ويې ويل:
__د خدای فضل دربانديې وشو. مړه وې.
نجلۍ ګېلاس له ځمکې ور پورته کړ ، شونډې يې وخوځېدې:
__تاته مې بدي پرېښوده.
شېرمحمد وخندل:
__بدی ته پلمه نه پيداکيږي ، ما خو نه يې راتښتولې ، زه خو دې يواځې تر هراته رسوم.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د توريپکۍ سر وخوړېد.
د يوه هلک ږغ يې واورېد:
__ژاولې اخلې ؟
شېرمحمد مخ ور واړاوه ، ډنګر هلک په لاس کې ژاولې نيولې وې.
شېرمحمد وويل:
__ژاولې درته واخلم.
توريپکۍ سر پورته کړ ، نرۍ موسکا يې په ډکو شونډو تېره شوه ، بېرته يې سر وخوړېد:
شېرمحمد وخندل:
__احسان نه درباندې اچوم ، خپلې پيسې دې دي.
توريپکۍ څه ونه ويل ، شېرمحمد ، هلک ته د لسو روپو نوټ ونيو ، يو پاکټ ژاولې يې نجلۍ ته نږدې پر غولي کېښودې.
نجلۍ لاس ور وغځاوه ، پاکټ يې په موټ کې ټينګ ونيو.
شېرمحمد وويل:
__د خور کور دې د هرات په کوم ځای کې دی ؟
توريپکۍ ورته وکتل:
__نه پوهېږم.
سړي په حيرانۍ وويل:
__نوله کومه به يې پيدا کو ؟
نجلۍ وويل:
__تېرکال مې خور راغلې وه ، ويل يې چې کور ته نږدې يې څو هسک منارونه دي.
د بوډا غږ يې واورېد:
__ها منارونه ټولو ته مالوم دي ، له ليرې ښکاري.
شېرمحمد ور وکتل ، بوډا په وړه کتابچه کې څه ليکل.
توريپکۍ په ټيټ غږ وويل:
__ته هرات ته تللی يې ؟
__نه.
دواړه غلي شول.
بوډا په بيړه بوټونه په پښو کړل ، په زوټه (زوره) يې وويل:
__بس راغی.
شېرمحمد د هوټلي شاګرد ته پيسې ورکړې ، دواړه له تخته کښته شول. بس پر پاخه سړک ولاړ و. دړې سره ور وختل ، موټر ډک و ، يواځې شاتنۍ اورده څوکۍ تشه ښکارېدله. دوی شاتنې سيټ ته ځانونه ور ورسول ، توريپکۍ ښيښې ته ور وښوېده ، بيا شېرمحمد کېناست ، ورپسې بوډا ځای ونيو.
بس يوه شېبه ولاړ و ، وروسته يې حرکت وکړ.
شېرمحمد مخامخ وکتل ، بس د اورده تنګ دهلېز غوندې و ، دواړو غاړو ته د ناستو مساپرو سرونه ځنګېدل ، له پټکو او سر تورو سرونو سره ، ځای ځای شنې چادرۍ او رنګه ټکري هم ښکارېدل.

(c) ketabton.com: The Digital Library

توریپیکۍ تر ښېښې د باندې کتل ، بس لمر لوېدو خواته ګړندی روان و ، خړ کورونه ، شنه باغونه ، سپېرې پخڅې او ځای ځای سوځېدلې ټانکرونه په تېزۍ سره تېرېدل...
وروسته سپېره دښته راغله ، کله کله به د اوښانو کتار تېر شو ، کوچیانې به چابکې ورسره روانې وې ، د ګنبو کمیسونو ګردې لمنې به یې خوځېدلې.
یو ساعت وروسته ، موټر په یوه خړ بازار کې ودرېد ، کلینر په لوړ غږ وویل چې د بس د ماشین د خولۍ تر پاکېدو پورې مساپر کولای شي چې هوا بدله کړي.
خو تنه له څوکیو پورته شول ، شېرمحمد توریپیکۍ ته سترګې ور واړولې ، ورو یې وویل:
ــ ځو ؟
دواړه له موټره کښته شول. یو کوچینی بازار و ، دواړو غاړو ته یې خړ دوکانونه ښکارېدل ، کله کله به د موټرسایکل غرهاری شو.
شېرمحمد یوه دوکان ته ور وګرځېد ، څو مالټې یې په پلاستیکې خلطه کې واچولې ، راغی ، دواړه د یوه پلچک پر راوتلې هوار سیمیټ کېناستل. سرې یوه مالټه سپینه کړه. توریپیکۍ ته یې وکتل ، د سپینې بڼکې غوندې ښکلې او نازکه ورته ښکاره شوه. هغې مخامخ اوږد غځېدلې غره ته کتل.
شېرمحمد وویل:
ــ دا د قره باغ د ولسوالۍ علاقه ده. غر ناور نومیږي. څوکې یې کال دوولس میاشتې سپینې وي.
له دې سره یې نجلۍ ته د مالټو کڅوړه ونیوله. توریپیکۍ یوه مالټه ور واخیسته.
شېرمحمد وویل:
ــ په قره باغ کې کارېزونه ډېر دي. زه د مزدورۍ له پاره ورته راغلی یم. له ډېرو کارېزونو مې ختې را ایستلې دي.
توریپیکۍ ته یې وکتل ، هغې مالټه خوړه. موټروان هارنونه وهل...

(c) ketabton.com: The Digital Library

(۱۲)

هوټلي وویل:

ــ یواځې یوه تشه کوټه لرو ، یوولس سوه اوغانۍ کرایه دربانديې راځي.

شېرمحمد ، نجلۍ ته وکتل ، هغه غلې ولاړه وه ، مخامخ پر مېز ایښي لوی تلویزیون ته یې وچې سترګې نیولې وې. د تلویزیون پر پرده څو نجوني څرخېدلې...

هوټلي وویل:

ــ څه وایې ؟

شېرمحمد وارخطا شو:

ــ څه ؟

ــ کوټه نیسې ؟

ــ هو صیب!

هوټلي د میز له سره قلم ور واخیست. ورو یې وویل:

ــ نوم دې ؟

شېرمحمد

ــ ولد ؟

ــ څه

ــ د پلار نوم ؟

ــ ګل محمد

ــ دا نجلۍ څه نومېږي ؟

د شېرمحمد تندي ګونځې پیدا کړې:

ــ څه یې کوې ؟

هوټلي وخندل:

ــ موږ باید د هر مسافر نوم او ادرس ولیکو ، پولیس یې رانه غواړي ، وایي چې د امنیت له پاره ښه دي.

شېرمحمد وویل:

ــ تورپیکۍ.

د پلار نوم ؟

ــ نه پوهیږم.

هوټلي په حیرانۍ ورته وکتل.

شېرمحمد وویل:

ــ د ښځو له پاره الایده (بیل) ځای نه لرئ ؟

د هوټلي حیراني ډېره شوه ، ویې پوښتل:

ــ دا نجلۍ دې څه ده ؟

شېرمحمد وارخطا شو:

ــ هیڅ ، نه ، نه ، ښځه.

تورپیکۍ په بیړه مخ ور واړاوه ، د ګروپ په ژېړه رڼا کې یې بغور (اننګې) سره ول ، سر یې وځړېد.

هوټلي د مېز پر سر د ایښي تلیفون ګوشۍ ورپورته کړه. ورو یې وویل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

ـــلاندې راشه!
شېرمحمد او نجلۍ په حيرانۍ ورته کتل...
لنډ وخت ووت ، په توره دريشۍ کې له ونې ټيټ سړی پر زينو راکښته شو ، هوټلي د هغه غوږ ته خوله ور نږدې کړه ، نوي راغلي سړي شېرمحمد ته وکتل ، ورو يې وويل:
ـــتذکره لرې ؟
شېرمحمد په حيرانۍ ورته کتل...
سړي بله پوښتنه وکړه:
ـــدا نجلۍ دې څه کېږي ؟
د شېرمحمد سترګې رډې راوختې ، توربيکۍ يې تر مټ ونيوله ، دواړه د لويې ښېښه يي دروازې خواته روان شول.
سړي پسې غږ کړ!
ـــهی! چېرې ځې ؟
شېرمحمد مخ ور وانه ړاوه ، ده هماغسې د توربيکۍ مټ ټينګ نيولی و ، دواړه د کتار څوکيو تر مخې تېر شول.
هماغه سړي چيغه کړه!
ـــودرېږه! نجلۍ دې راتښتولې ده!
شېرمحمد پښو ته زور ورکړ ، توربيکۍ تېزه پسې روانه وه ، د خيرن ټکري پيڅکه يې د يوه مېز پر سر تېره شوه ، نمکدانۍ ورغړېده ، لاندې پر سپينو کاشيو ولګېده ، مالګه باد باد شوه.
دواړه تر ښېښه يي دروازې ووتل ، مخامخ يې پر عمومي سړک منډه ور واخيسته ، د يوه موټر له ټايرونو کرښنده اواز پورته شو ، ودرېد ، د ځنګ ښېښه ټيټه شوه ، يوه ځوان سر راويست ، په خشکه يې وويل:
ـــهی ، لوده ، دهاتي.
شېرمحمد ور ونه کتل ، يواځې ارته سږمې يې د سوځيدلې ربړ له بويه ډکې شوې. دواړه تر سړک پورې وتل.
په پياده رو کې يې منډه کړه ، شېرمحمد په بېړه شاته وکتل ، د بندو دوکانونو پر سرونو د ګروپونو ژېړې او سپينې رڼا وې ښکارېدلې ، ليرې د هوټل تر مخ په سپينه رڼا کې د تورې دريشۍ والا ولاړ و ، يو لاس يې غوږ ته نيولی و ، بل لاس يې ځوځېده ، داسې لکه له چا سره چې په مبايل خبرې کوي.
شېرمحمد يوې کوڅې ته ور تاو شو ، نجلۍ وارخطا وه ، په سړي پسې يې ګړندي ګامونه اخيستل....
دواړو د کوڅې تر پايه په يوه ساه ځانونه ورسول ، پوخ سړک په مخه ورغی ، سړي د نجلۍ مټ پرېښود ، لنډ راتاو شول ، د موټر تېزه رڼا يې پر سترګو ولګېده ، ګامونه يې ورو کړل ، يو کوچينی موټر ، په چټکۍ تر څنګ تېر شو.
شېرمحمد سره ساه واخيسته ، دواړه د سړک پر غاړه غلي روان شول. چوپه چوپتيا وه ، دوی يواځې د خپلو بوټونو او ښپلکو د تليو ټکا اورېدله ، کله کله به له ليرې د يوه موټر ژېړه رڼا د ترلو دوکانونو پر سپينو اهن چادرو ولګېده. نور داسې څه نه وو چې حرکت ولري.
ځای ځا ی به درې ، څلور منزله تاميرونه په مخه ورغلل ،په ځينو کې به د ګروپونو ژېړې او سپينې رڼاوې ښکارېدلې.
دوی ښه شېبه مزل وکړ ، وروسته توربيکۍ ودرېده ، په نيولي غږ يې وويل:
ـــچېرې ځو؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

د شېرمحمد سر وخړېد.

نجلۍ تر پاخه لښتي ټوپ کړ ، د دوکان پر سيميټي زينه کېناسته.

شېرمحمد يوه شېبه غلی و ، بيا ور مخته شو ، نجلۍ ته مخامخ ودرېد ، د هغې ټکری په غاړه کې پروت و ، تورو ويښتو يې د ګروپ ژېړې رڼا ته سره لمبه کوله.

شېرمحمد د نجلۍ تر څنګ کېناست ، ورو يې وويل:

__زه نه وم ملامت ، هوټلې شکې شو ، له مجبورۍ مې د(ښځې) نوم واخيست.

تورپيکۍ په غريو کې وويل:

__کاشکې له هغه سپين ږيري سره تللې وای ، څومره ټينګ شو ، ويل يې چې خپل کور يې دی. اوس به په دې نيمه شپه کې څه کوو؟

شېرمحمد غلی و.

له مخامخ کوڅې څو کوځه ډب سپي راووتل ، مخکينی سپی ودرېد ، نورو سپيو هم پښه ونيوله ، يوه شېبه يې په پياده رو کې ناستو بنيادمانو ته وکتل ، بيا د يوه موټر تېزه رڼا پرې ولګېده. سپيو حرکت وکړ ، د سړک په مينځ کې مخ کښته ليکه روان شول ، سرونه يې ځړېدلې وو.

يو موټر ښويه تېر شو ، خو يودم يې بريک ونيو ، بېرته په شا راغی ، د موټر په رڼو ښيښو کې څو ځوانان ښکارېدل ، دوی يوه شېبه پر سيميټي زينه دوو ناستو کسانوته وکتل ، يودم يې وخندل ، د موټر ټايرونه ځای پر ځای تاو شول ، له سلنسر څخه غوټه تور لوګی راووت.

بېرته چوپه چوپتيا شوه. يواځې د تورپيکۍ د ژامو کړپا اورېدل کېدله... شېرمحمد له خپل ځانه تاو شوی څادر خلاص کړ ، د نجلۍ پر اوږو يې واچاوه. تورپيکۍ پورته وکتل ، د ګروپ په ژېړه رڼا کې يې شنې غټې سترګې وځلېدې. بېرته يې سر ټيټ شو.

شېرمحمد وويل:

__شپه دلته نه شو تېرولی ، ساړه دي. بايد يو ځای پيدا کو.

نجلۍ ولاړه شوه ، دواړو په پياده رو کې حرکت وکړ ، مخکې لاړل ، ليرې ، د دوکانونو په مينځ کې ژېړه لويه ښيښه ښکارېدله ، دوی هماغه لور ته ور وګرځېدل. غټ ګروپ راځوړند و ، ژېړه رڼا ، لاندې پر تور سړک پرته وه.

شېرمحمد ور مخته شو ، پر خوله شوې ښيښه يې لاس تېر کړ ، خوله د مينځ له خوا وه ، نه پاکېده ، تندی يې پر ښيښه ولګاوه ، د اوبو څاڅکی ورغړېد. په رڼه ليکه کې پر هواره قالينچه څو سوځېدلې وچې ډوډۍ ښکارېدلې ،. ور هاخوا د لرګي کوچينی صندوق خلاصه خوله پروت و.

يو ټيټ خوبولی ږغ يې واورېد:

__نان نيست.

شېرمحمد ښيښې ته نوک ونيو ، ورو يې وټکوله.

دا ځل له دننه پر ښيښه يو لاس تېر شو ، په پاک شوي ځای کې ډنګره پکه ککرۍ ، وړې چوخنې سترګې او سپينه اوږده ږيره ښکاره شول. .

بوډا خپلې سترګې وموښلې ، په غوسه يې وويل:

__ګپه نميفامي ، نان نيست!

يودم غلی شو ، په خړ څادر کې پيچلې نجلۍ ته يې وکتل.

بوډا لويه ښېښه کش کړه ، د شېرمحمد او تورپيکۍ پر مخونو توده هوا ولګېده.

(c) ketabton.com: The Digital Library

بوډا وویل:
ـــ مسافر استین ؟
شېرمحمد د (هو) په نښه سر وخوځاوه.
بوډا ولاړ شو ،. د څنګ دروازه یې خلاصه کړه ، ورو یې وویل:
ـــ بیاین ، هوا سرد است.
دواړه نانوایي ته ور ننوتل.
بوډا په بیړه زړه بړستنه تر کونجه ونیوله ، توشکه یې ور واخیسته ، د تناره تر څنګ یې ویړه کړه ، ورو یې وویل:
ـــ بشینین.
دوی کېناستل.
بوډا د بالښت تر څنګ ایښې خولۍ ور پورته کړه ، پر سر یې کېښوده ، و یې ویل:
ـــ از کجا آمدین ؟
کوم ځواب یې وانه ورېد.
ویې خندل:
ـــ پشتون استي ؟
شېرمحمد لنډ ځواب ورکړ.
ـــ هو.
بوډا هماغسې په خندا کې وویل:
ـــ فارسي میفامي ؟
ځواب یې وانه ورېد.
ـــ د کوم وطنه راغلې یې ؟
ـــ له غزني.
د بوډا خندا زور ونیو ، په خوند یې وویل:
ـــ شه ، شه ، شه ، د زیارتونو وطن راغلی یې.
یو دم یې خپل ښی لاس د سلامۍ په بڼه خپل تندي ته ورنږدې کړ.
ـــ سلام ، سلام ، زیارتونو ته سلام.
لاس یې کښته کړ ، په ماته ، ګوډه پښتو یې وویل:
ـــ مسافر خانه ته چرا نه یې تلی ؟
شېرمحمد وویل:
ـــ پیدا مو نه کړه ، نابلده یو.
توریپکی ور وکتل ، د شېرمحمد سر وځړېد.
بوډا وخندل:
ـــ ډوډی مو خوړلې دئ ؟
ـــ نه!
ـــ نن له غزني راغلی یې ؟
شېرمحمد وویل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

ـــهو ، سهار لمانځه مال له کوره راووتو ، تړوله ورځ مو مزل وکړ ، هرات ته د شپې په دولسو راورسېدو.
بوډا مخامخ پر دېوال را ځړېدلي خيرن ساعت ته وکتل ، پاو باندې يوه بجه وه. ورو ولاړ شو ، خنک ته اېښې تر موز يې راواخيست ، خيرنو پيالو ته يې لاس ور وغځاوه ، دواړه پيالې يې له چايو ډکې کړې ، دوې ، درې وچې سرې ډوډۍ يې پر اخبار کېښودې. ورو يې وويل:
ـــبخور!
شېرمحمد وچې ډوډۍ ته لاس ور تېت کړ.
تورپيکی ورو وويل:
ـــورته ووايه ، آغا نه پېژني ؟
شېرمحمد ور وکتل ، د نجلۍ په سپينو بغورو کې سرخي ښکارېده.
شېرمحمد وخندل:
ـــاصلي نوم يې څه دی ؟
ـــمامد حنيف ، انجنير دی!
بوډا وخندل:
ـــپه څوک پسې ګرځې ؟
شېرمحمد وويل:
ـــخور يې ورته ناسته ده ، نا بلده يو ، درک يې نه شو مالومولی.
د بوډا خندا زور ونيو.
ـــهرات لوی شار است ، اګه ادرس نه وي درسره ، نه شي پيدا کولای.
تورپيکی يې په خبرو کې ور ولوېده:
ـــد کور تر څنګ يې هسک منارونه دي.
بوډا هماغسې په خندا کې وويل:
ـــهلته خو زياد کورونه وجود شته. خير ،منارونه پيدا کول اسان است ، هر ټکسي وان ته ووايې ، رسوي . دواړه غلي شول. د دېوالي ساعت ټکا اورېدل کېدله ، کله کله به د چايو د سورولو (څښلو) غږ هم پورته شو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

(۱۳)

شېرمحمد جتکه وخوړه ، د لاوډ سپیکر تېز غږ یې په غوږو ننوت ، اذان و. شاوخوا یې وکتل ، تورپیکۍ تناره ته نږدې پرته وه ، خړ څادر پرې هوار و. بوډا هم له ډک تشت لندو وړو څخه کوچینۍ ذغالې (پېړې) بېلولې.

شېرمحمد کېناست ، لونګۍ یې تر سر تاو کړه.

د بوډا خوبولی غږ یې واورېد:

ـــخوب وکړ ؟

شېرمحمد سترګې وموښکلې:

ـــهو

بوډا وویل:

ـــاوس شاګردان به راځي ، شپه تېر شو ، نور به لاړه شې.

شېرمحمد ساعت ته وکتل ، پاو کمې پنځه بجې وې. پر ښیښه یې لاس تېر کړ ، د باندې لا تیاره وه. ورو یې وویل:

ـــتورپیکۍ !

نجلۍ وېده وه.

سرې خپل غږ په زوته کړ!

ـــتورپیکۍ !

څادر وښورېد.

شېرمحمد وویل:

ـــسهار دی ، ځو به ، نانوایي ته خلک راځي.

نجلۍ کېناسته ، ټکری یې پر سر سم کړ.

بوډا وویل:

ـــټکسي موتروان مناروته مالوم دي.

شېرمحمد بوډا ته لاس ورکړ او له نجلۍ سره یو ځای له نانوایي ووت. د باندې تیاره وه ، پورته ستوري ځلېدل ، سوړ باد چلېده.

دواړه د سړک پر غاړه ورو روان ول ، چوپه چوتیا وه ، کله کله به د جارو کرښنده اواز پورته شو. دوی تر سړک واوښتل ، څلور لارې په مخه ورغله ، یوه تن یوه اوږ ده جارو سړک ته نیولی وه ، خاورې یې جارو کولې.

دواړه ورمخته شول ، سړی له سنه پوخ ښکارېده ، د جامو له پاسه یې نارنجي رنګ ارت جمپر اغوستی و ، هماغسې یې سړک جارو کاوه.

شېرمحمد ورو وویل:

ـــمناروته کومه لاره تللې ده.

سړي هماغسې جارو وهله ، پرته له دې چې سر پورته کړي ، په لاس یې لوېدیځ لورته اشاره وکړه.

دوی تر سړک واوښتل. دوه سړکونه ول ، په مینځ کې یې تر یوه ځایه بې پاڼې بوټې او لغړ نیالګی ښکارېدل.

ور هاخوا د ګروپونو رڼا دومره زوروره نه وه چې څه دې ښکاره شي.

دوی ښه شېبه مزل وکړ ، ختیځ لور ته اسمان روڼ ښکارېده ، ځای ځای به د دوکانونو د اهن چادرونو د پورته کېدو کرښنده اوازونه پورته شول.

(c) ketabton.com: The Digital Library

يو ځای له يوې کوڅې څو تنه راووتل ، ځينې په پټو ګانو کې پټ ول ، نورو يې د خپلو جمپرونو او کورتيو په جيبونو کې لاسونه ننه ايستي وو. ټول ځوړند سرونه تېر شول.

شېرمحمد پښه ونيوله ، تورپيکۍ ته يې وکتل ، ورو يې وويل:

__جومات دی ، زه به خدای ياد کم.

نجلۍ د دوکان مخې ته ودرېده. شېرمحمد څو ګامه واخيستل ، کرپ شو ، شاته يې وکتل ، تورپيکۍ ته نږدې ، يوه ځوان د دوکان دروازه خلاصوله ، نجلۍ ته يې وچې سترګې نيولې وې.

بېرته ورغی. تورپيکۍ ته يې اشاره وکړه ، دواړه د سړک پر ژۍ روان شول.

د يوه موټر غږ يې واورېد ، شېرمحمد ور وکتل ، ژېړ او سپين رنګ يې درلود. لاس يې ورته وخوځاوه. موټر بريک ونيو ، پاو ورسته د هسکو مناروںو تر څنګ کښته شول.

مناروںه تر غاړې پورته ژېړبخون ښکارېدل. خو لاندې کورونه لا په سيورې کې پراته ول ، پر پراخ پاخه سړک يو يو موټر تېرېده.

ځينې خلک په کارونو پسې روان ول ، تر خولو يې سپين تاوونه پورته کېدل. شېرمحمد يوه دوکان ته ور وګرځېد ، له دوکاندراه يې د انجنير محمد حنيف د کور پوښتنه وکړه ، هغه نه پېژاند. بيا يې پر بايسکل سپور ځوان ودراوه ، ځوان هم د (نه) ځواب ورکړ.

وروسته له تورپيکۍ سره يو ځای تر پاخه سړک واوښت ، بلې کوڅې ته داخل شول ، يوه ماشوم له نل څخه اوبه وړې. ورغی ، په ژبه نه شو ورسره پوه.

دوې ، درې ، څلور کوڅې وکتې ، څوک چې به په مخه ورتلل ، دراوه به يې ، خو يوه ته هم د انجنير حنيف کور نه و مالوم.

د سهار نهه بجې شوې ، دواړه وږي ول ، تودې ډوډۍ يې راواخيستې ، په کوڅه کې د يوه بند دوکان مخې ته د لرګي پر تخت کېناستل.

غلي ول ، د دواړو ژامې خوځېدلې ، وچه ډوډۍ يې خوړه.

شېرمحمد نجلۍ ته وکتل ، پزه او بغور يې سره ول ، ورو يې وويل:

__يخني دې کيږي ؟

تورپيکۍ د (نه) په اشاره سر وخوځاوه. بېرته يې له ډوډۍ څخه وړه ګوله ور بېله کړه.

نږدې ناره شوه!

__نان خشک ، اهن های کهنه... دارين ، ميخريم!

دواړو ور وکتل ، يو بوډا په لاسي کراچۍ پسې روان و. کراچۍ له زړو اوسپنو او شلېدلو پلاستيکي چوټو (خپلکو) ډکه وه.

شېرمحمد ولاړ شو ، له بوډا يې د انجنير حنيف د کور پوښتنه و کړه. بوډا دربيمې دروازې ته ګوته ونيوله.

تورپيکۍ په چټکۍ ور مخته شوه. په بيړه يې وويل:

__د غزني دی ، دلته په کومه موسسه کې کار کوي.

بوډا وخندل:

__ها ! پشتون است.

تورپيکۍ په لاس کې نيولې ډوډۍ پر اوسپنو کېښوده. منده يې واخيسته.

شېرمحمد پسې وکتل. د نجلۍ ټکرۍ په غاړه کې پروت و ، تور پيڅلې ويښته يې پورته غورځېدل..

کرپ شو ، په لرګيني دروازه ننوته.

(c) ketabton.com: The Digital Library

بوډا ناره کړه.

ــنان خشک ، اهن های کهنه… دارین ، میخریم!

کراچۍ حرکت وکړ ، شېرمحمد لاس ور وغځاوه ، توده ډوډۍ یې ورپورته کړه ، خپله برخه یې پر اوسپنو کېښوده.

یوه شېبه ودرېد ، لینګي یې لړزېدل ، زړه یې سستي ورکوله ، د ورکې احساس ور لوېدلی و.

تخت ته ورغی ، څادر یې ورپورته کړ ، سترګې یې له اوښکو ډکې وې ، دروازې ته یې وکتل ، ځنځیر لا تاال خوړ.

یو دم تیرې چیغې شوې ، دوازه په تېزۍ خلاصه شوه ، توریيکۍ په منډه کوټې ته راووته.

په دروازه کې دوه تنه ودرېدل ، چاغه په عمر پخه ښځه او د هغې په عمر ډنګر نارینه.

شېرمحمد منډه ور واخیسته ، ښځه په غوسه وه ، له خولې یې لاړې بادېدلې ، په خشکه یې وویل:

ــد غله لورې ، په رڼا ورځ د خلکو کورونو ته ورځې.

توریيکۍ ، ټیټ سر ، غلې ولاړه وه ، له خیرن تور ټیکري نه راوتلي سپین لاسونه یې لړزېدل.

شېرمحمدپه وارخطایي وویل:

ــپام ، پام یې نه و ، دې وېل چې د خور کور یې دی.

ډنګر سړی په خبره کې ور ولوېد:

ــچوپ! د انسان به هم دومره پلنه پزه وه! دروازه مو نه شوای ټکولای ؟

دواړه کور ته ننول ، دروازه په شدت له چوکاټ سره ولګېده.

توریيکۍ وارخطا وه ، ټکری او لمن یې لړزېدل.

شېرمحمد وویل:

ــراځه!

نجلۍ ځوړند سر پسې روانه شوه. دوی د کوټې تر پایه پټه خوله ول.

شېرمحمد وویل:

ــخوا مه بدوه.

ځواب یې وانه ورېد.

شاته یې وکتل ، توریيکۍ ځوړند سر ولاړه وه.

شېرمحمد ورغی ، نجلۍ ژړل….

سړي وویل:

ــزړه دې مه خوره ، قول دی ، د خور کور به دې پیدا کوم.

توریيکۍ شنې سترګې ور واړولې ، بغور یې لانده ول.

شېرمحمد وخندل:

ــزړه ته مې نه لوېده چې ته به دومره کمزورې یې.

د نجلۍ سر وخړېد.

شېرمحمد وویل:

ــهه! واخله.

توریيکۍ ور وکتل. سړي توده ډوډۍ ورته نیولې وه.

نجلۍ په غریو کې وویل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

ـــ زړه ته مې نه کېږي.
د شېرمحمد لاس هماغسې غځېدلی پاتې شو. نجلۍ ډوډۍ ور واخيسته.
ورو يې وويل:
ـــزما له لاسه سپک شوې.
شېرمحمد وخندل:
ـــ دا خبرې راځي.
حرکت يې وکړ ، څو ګامه يې واخيستل ، غوږ يې ونيو ، د سړک پر وړو تيږو د چوټو د لګېدو اوازونه ورپسې ول.
دوی تر يوولسو بجو په کوڅو کې وګرځېدل ، خو درک مالوم نه شو ، اخر يو چا مشوره ورکړه چې نوې ښار ته لاړ شي ، هلته موسسې ډېرې دي. کېدای شي کوم چاته مالوم وي.
دواړه په ټکسي کې کېناستل ، شل دقيقې وروسته په نوي ښار کې ول.
ښکلې سيمه وه ، پراخې او پاکې کوڅې يې درلودې ، پاخه ، عصري کورونه ډېر ول. د ځينو کورونو مخې ته د لرګي غرفې ښکارېدلې ، ځای ځای مسلح کسان ولاړ وو.
شېرمحمد يوې غرفې ته ور وګرځېد ، د انجنير حنيف پوښتنه يې وکړه ، منفي ځواب يې واورېد.
بلې کوڅې ته لاړل ، له يوه ښکلي درې پوړيزې ودانۍ د تورو ښېښو موټر راووت ، شېرمحمد لاس ورته وخوځاوه ، مخکينۍ ښېښه کښته شوه ، دوه ځوانان ناست ول ، شېرمحمد د انجنير حنيف نوم واخيست ، ويې ويل چې په کومه موسسه کې کار کوي ، خو مقابل لوري د موسسې د نوم پوښتنه کوله.
دوی د غرمې تر يوې بجې سرګردانه ول ، څو کوڅې يې وکتې ، نتيجه يې مالومه نه شوه.
دواړه ستړي ستومانه يوه پوخ ديوال ته کېناستل ، يو وسلوال راغی ، له هغه ځايه يې ولاړ کړل.
په بله کوڅه کې ډله نجونې په مخه ورغلې ، ټولې يو رنګ ښکارېدلې ، تورې جامې يې په تن وې ، پر ويښتو يې سپين لنډ ټکري پراته ول. له هرې يوې سره بکس ښکارېده.
تورپيکۍ په بيړه له يوې نجلۍ وپوښتل:
ـــمامد حنيف پيژنې ؟ انجنير دی.
نجلۍ په حيرانۍ ورته وکتل ، غلې ترې تېره شوه.
نورې نجونې په مخه ورغلې ، هماغسې جامې يې اغوستې وې ، خبرې يې کولې ، خندل يې...
دوی د کوڅې سر ته ورسېدل ، نجونې ډېرې شوې ، ټولې د يوه دوه منزله لوی تامير له عمومي دروازې راوتلې.
مختلفې ونې يې درلودې ، ورې ، منځنۍ او لوړې ، خو ټولو يو رنګه جامې اغوستې وې.
تورپيکۍ سپين ديوال ته ولې ولګول ، شېرمحمد هغې ته نږدې کېناست. ورو يې وويل:
ـــمکتبی دي.
تورپيکۍ سوړ اسويلی ويست:
ـــزما د خور لور هم مکتب ته ځي.
غلې شوه ، دې به هرې تېرېدونکې نجلۍ ته په ځير ځير کتل....
مخامخ دوه له عمره پاخه نارينه را روان ول.
شېرمحمد وويل:
ـــزه به د انجنير حنيف پوښته وکم.
ولاړ شو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

تورپیکۍ غلې وه ، شېبه وروسته ، درې نجونې ورته ودرېدې.
تورپیکۍ مخ ور واړاوه ، یوې نجلۍ چې تر دوو نورو په ونه لوړه ښکارېده ، وویل:
__څوک غواړې ؟
تورپیکۍ په بیړه ځواب ورکړ ؛
__انجنیر حنیف پیژنی ؟ دلته په یوه موسسه کې کار کوي ، اصل د غزنې دی.
نجونو یوبل ته وکتل...
تورپیکۍ وویل:
__خور مې ورته ناسته ده.
له ونې لوړې نجلۍ د (نه) ځواب ورکړ.
دوهمې نجلۍ چې مخ یې د نوې ځوانۍ په دانو ډک وو ، وویل:
__ویښته دې تونې کړېدې ؟
تورپیکۍ په حیرانۍ ورته کتل....
له ونې لوړې نجلۍ وخندل:
__کلیوال خلک تونې نه پیژني ، ویښته یې خدایي همداسې ښکلې او زیږه دي.
درېیمه نجلۍ په خبره کې ور ولوېده:
__دا طبیعي ښایست لري ، ته ورته وګوره ، تکې شنې سترګې یې دي ، نری پزه او وړه خوله. ما په تلویزیون کې کټ مټ ددې په څېر نجلۍ لیدلې ده ، په انګلستان کې د ښکلا ملکه شوه.
تورپیکۍ په حیرانۍ ورته کتل...
له ونې لوړې نجلۍ وخندل:
__بس! یواځې تود حمام او پاکې جامې غواړي ، خدایکه یې په ټول هرات کې جوړه پیدا کې.
نارینه دروند غږ یې واورېد:
__نه یې پیژانده.
نجونو ور وکتل ، د شېرمحمد سر وځړېد.
خندا په ستونو کې راټوله شوه ، ورې نجلۍ پخ وهل ، په زوټه یې وخندل ، نورو دوو ، خپلو خولو ته ټکري ونیول.
تورپیکۍ په بیړه ولاړه شوه ، شنې ، غټې سترګې یې رډې راوختې ، په غوسه یې وویل:
__ولې خاندئ ؟ خپلو مخونو ته مو نه دي کتلې ، تر تاسې خو اوس هم ښایسته دی.
ټیټه شوه ، وړه ډبره په ګوتو ورغله ، نجونو منډه کړه.
شاوخوا یې وکتل ، څو نجونې ولاړې وې ، په حیرانۍ یې ورته کتل...
شېرمحمد ته یې سترګې ور واړولې ، څمکې ته یې کتل ، حرکت یې نه درلود.
د تورپیکۍ شوندې وخوځېدې:
__د سپي لورانو.
یودم یې سرۍ تر لاس ونیو ، په زوټه یې وویل:
__ځه! له دې ځایه ځو.
حرکت یې وکړ ، شېرمحمد د ماشوم غوندې پسې روان و.
تورپیکۍ له ځان سره ډونګېدله....

(c) ketabton.com: The Digital Library

يودم ودرېده ، لاس ته يې وکتل ، ګوتې يې سستې شوې. سر يې وځړېد.
شېرمحمد مخ ور واړاوه ، د نجلۍ اوږدو بڼو پر سپينو غومبرو تېره سيوري جوړ کړي ول.
د سرې ورې سترګې له اوښکو ډکې شوې ، ورو يې وويل:
__خو زه له دې خبرو سره عادت يم.
تورپيکۍ نيغ ورته وکتل ، شنې ، زيړې سترګې يې له غوسې ډکې وې ، په خشکه يې وويل:
__خپلو ځانونو ته يې پام نه و ، سمې شيشکې وې.
شېرمحمد وخندل:
__راځه ، نورې کوڅې لا پاتې دي.
روان شو ، مخکې لاړ ، تر خنګ يې وکتل ، تورپيکۍ په ټيټ سر ګامونه پسې اخيستل ، له خړ تکرې راوتليو پېچلو ويښتو يې لمر ته سره بخونه رڼا کوله.

(c) ketabton.com: The Digital Library

(۱٤)

یوه تنکۍ ځوان د کوټې دروازه خلاصه کړه ، په کیلي بند کې ټومبلې لویه کیلي یې د خیرن میز پر سر کېښوده ، پخپله له کوټې ووت.

تورپیکۍ د وره له لیخکي پښه واړوله ، کوټه وړه وه ، پر سره خیرن فرش یو دوه نفره کټ ایښی و. پر توشکه کاټ شوي کمپله ښکارېدله.

شېرمحمد ورغی ، په کوټه کې بله وړه دروازه یې ټیله کړه ، تشناب و ، په یوه زاړه کوچیني سطل کې اوبه ښکارېدلې ، د اوبو پر سر سره ډولچه ګرځېدله...

ور یې پورې کړ ، تورپیکۍ ته یې وکتل ، پر کټ څوړند سر ناسته وه.

شېرمحمد وویل:

__بله چاره نه وه.

کوم غږ یې وانه ورېد.

شېرمحمد لویې اورسۍ ته ودرېد ، لاندې ګڼه ګونه وه ، خلک یوې بلې خوا ته روان ول ، پر پراخ پاخه سړک د روانو موټرو اوږدې لیکې ښکارېدلې. پرته له دې چې تورپیکۍ ته وګوري ، ویې ویل:

__دا ځای لا ښه دی ، نه یې تذکره غوښته او نه یې هم د پلار ، نیکه پوښتنه کوله.

نجلۍ هماغسې غلې ناسته وه.

د سرې شونډې وخوځېدې:

__زه د باندې ځم ، ماښام دی ، ورځ مو په لوږې تېره کړه ، د خوړو له پاره باید یو څه راوړم.

تورپیکۍ په بیړه ورته وکتل.

شېرمحمد وویل:

__دروازه به د باندې له خوا درپسې بنده کم.

کیلي یې ور واخیسته ، په وره کې یې نوک ونیو ، ورو یې وویل:

__په ما باور ولره.

د باندې ووت ، یو ځل یې بیا مساپرخانې ته وکتل ، ده په شنه رنګه لوحه کې د کټ رسم په نښه کړ.

په پیاده رو کې مخکې لاړ ، اذان یې واورېد ، جومات و ، ور وګرځېد ، د ماښام فرض یې په ملا پسې ادا کړل.

یوه لحظه کېناست ، کونج ته ناست تنکي ځوانان زنګېدل ، تلاوت یې کاوه.

سړک ته ووت ، ګروپونه بل ول ، غوړ بوی یې په سپږمو ننوت ، چپلي کباب پخېده ، ورغی ، دوه خوراکه یې په اخبار کې ورته تاو کړل.

درې پاوه وروسته چې یې کله د کوټې د وره په کولپ کې کونجي (کیلي) تاوه کړه ، ګروپ بل و ، تورپیکۍ ورسۍ ته نږدې ناسته وه.

نجلۍ د وره له کړپ سره په بیړه ولاړه شوه ، دوه ګامه مخکې راغله ، په غریو کې یې وویل:

__څه شوي ؟

شېرمحمد په حیرانۍ ورته کتل ، د نجلۍ سترګې له اوښکو ډکې وې ، وارخطا ښکارېده.

شېرمحمد وویل:

__څه خبره ده ؟

د تورپیکۍ سر وځړېد:

(c) ketabton.com: The Digital Library

ـــاندېښنه مې شوه.
د شېرمحمد پښې مړې شوې ، پر تندي يې نرۍ خوله راغله ، لاړ او پر کټ کېناست.
باور يې نه راته ، اخر داسې نجلۍ پيدا شوه چې دده په اړه اندېښنه وکړي ، دا اندېښنه څومره خوږه وه ، ډېره خوږه ، له خونده ډکه.
ده په دې شنو سترګو کې څو ځله اوښکې ليدلې وې ، خو اوسنيو اوښکو توپير درلود ، ډېر توپير ، دا شنې سترګې دده له پاره له اوښکو ډکې وې. د داسې چا له پاره چې ټولې دنيا ملنډې پرې وهلې ، هيڅ يوې نجلۍ په مينه نه و ورته کتلي ، يوه هم نه وه پسې خپه شوې ، خو په لومړي ځل يوه نجلۍ په ده پسې اندېښمنه وه.
د سرې په سترګو کې اوښکې راټولې شوې ، د کلي نجوني يې سترګو ته ودرېدې ، هغوی هم اوښکې تويې کړې وې ، خو له خندا ، ډېرې خندا ، بېواکه خندا ، دومره خندا چې پای يې اوښکې وې. خو د تورپيکۍ اوښکو توپير درلود ، دا اوښکې د اندېښنې علامه وه ، په ده پسې اندېښنه ، داسې اندېښنه چې د زړه له تله وه ، يوه ښکلې ، له حيا ډکه اندېښنه.
دا له خونده ډکه اندېښنه ډېره ونه غځېده. د کوټې ور ټکېدلی و. شېرمحمد ولاړ شو ، هماغه تنکی ځوان و. دی نيغ تشناب ته لاړ ، سوځېدلې ګروپ يې بدل کړ ، بېرته له کوټې ووت.
شېرمحمد پر لاسونو سرې اوبه تويې کړې ، پر کټ کېناست ، مېز يې ور وښوياوه. ورو يې وويل:
ـــراځه.
تورپيکۍ ور وکتل ، سرې ګوله جوړوله.
نجلۍ وويل:
ـــزړه ته مې نه کيږي.
شېرمحمد په ډکه خوله وويل:
ـــام م م ، خوند يې بد نه دی. راځه ، ټوله ورځ مو په ګرځېدو تېره شوه. د سهار له وچې ډوډۍ پرته مو څه خوړلي دي ؟
ځواب يې وانه ورېد.
نجلۍ ته يې وکتل ، په تندي يې ډومبک ډومبک خوله پرته وه.
ورو يې وويل:
ـــتبه دې ده ؟
د تورپيکۍ ډکې شونډې وخوځېدې.
ـــهو ، مره تبه.
شېرمحمد ولاړ شو.
نجلۍ په حيرانۍ ورته وکتل.
سرې وويل:
ـــګولۍ درته راوړم.
تورپيکۍ په خبره کې ور ولوېده:
ـــنه ، ښه يم.
شېرمحمد وويل:
که دې تبه ډېره شوه ، بيا ؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځواب يې وانه ورېد.
نجلۍ له اورسۍ د باندې کتل ، د کروپونو ژېړه رڼا ، لاندې پر روانو ، سرتورو سرونو او خولیو لګېدله.
سړې کېناست ، بله ګوله يې شونډو ته ورنږدې کړه ، بېرته يې کېښوده ، چټک ولاړ شو او له کوټې ووت.
لنډه شېبه وروسته بېرته راغی ، دوه پاکټه ګولۍ او يو کوچینی بوتل اوبه يې پر میز کېښودل. نجلۍ ته يې وکتل ، هماغسې اورسۍ ته نږدې ناسته وه.
شېرمحمد وویل:
__د ډاکټر خبره درته کوم. مخکې تر ګولیو باید یو څه وخورې.
توریېکۍ ولاړه شوه ، يوه توته چپلي کباب يې په لړه ډوډۍ کې ونغاړه ، بوتل او ګولۍ يې ور واخیستې ، بېرته اورسۍ ته ور وګرځېده.
بنه شېبه ووته ، شېرمحمد ور وکتل ، توریېکۍ د بوتل سر نه شوای خلاصولی. ورغی ، د بوتل له سره يې زیړې ګوټې راتاوې کړې ، کړپ شو ، پلاستیکي سرپوښ لاندې ولوېد.
ولاړ شو ، څادر يې هوار کړ ، نهه رکاته وروسته چې يې کله دعا کوله ، د غاښونو ټکا يې واورېده. مخ يې واړاوه ، نجلۍ لړزې اخیستې وه.
ورو يې وویل:
__ته باید پربوزې؟
__خو ما لمونځ نه دی کړی.
سړي څادر ور پرېښود.
کله چې توریېکۍ د وروستیو دریو رکاتو سلام وګرځاوه. کټ ته يې سترګې ور واوښتې ، لویه ، کمپله وربانديې هواره وه ، يو بالښت کم و. شېرمحمد ته يې وکتل ، اورسۍ ته نږدې يې پلتۍ وهلې وې ، بالښت يې پر څنګنو پروت و ، غټ ، زیږه لاسونه يې پر بالښت ایښي ول.
توریېکۍ وویل:
__ته پر کټ ویده شه.
شېرمحمد وخندل:
__نه ، څمکه ښه ده.
__ نو کمپله در واخله.
شېرمحمد وویل:
__یوه کمپله ده ، ته تبه لرې. سړه تبه.
نجلۍ وویل:
__خو یخني ده. لاندې لاړ شه او له هوټلي بله کمپله راواخله.
سړي وخندل:
__نه غواړم چې بیا کوم چا ته شک ور ولوېږي ، زه عادت یم ، یو وخت مې د مالونو سوداګرې کوله ، ډېرې سړې شپې مې په سارا کې له کمپلې پرته ستورو ته تېرې کړېدې ، بس ، په دې یوه څادر کې ګوزاره کولی شم.
کوټ مې هم تود دی.
توریېکۍ څه ونه ویل ، لاړه او په کمپله کې ننوته.
شېرمحمد د کوټ ځنځیر کش کړ ، څادر ته يې لاس ور وغځاوه ، اوږد پرېوت.
ښه شېبه ووته.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ورو يې وويل:

سهار به بيا منارونو ته ځو ، دا وار به د سړک بله غاړه پسې ګورو.

څواب يې وانه ورېد.

غوږ يې ونيو. د يوه ، نيم موټر له تېرېدو وروسته به ، د نجلۍ د ساه ايستلو يو رنګه منظم اوازونه اورېدل کېدل.

ولاړ شو ، ګروپ يې مړ کړ ، بېرته په خپل ځاى پرېووت. د مخامخ تامير د ګروپونو رڼا د کوټې پر دېوالونو لګېدله.

(c) ketabton.com: The Digital Library

(۱۵)

غرمه وه ، نرى نرى باران اورېده ، شېرمحمد او تورپيکۍ څوړند سرونه په يوه کوڅه کې روان ول. ګامونو يې له ځمکې ختېه جلا کوله...دواړه غلي ول.
يوې بندې غرفې ته ور وګرځېدل ، لاندې ځمکه وچه وه ، د باران ځاځکې پورته له اهن چادره په جوړ شوي سايبان لګېدل.
دواړه ودرېدل.
شېرمحمد په سترې غږ وويل:
__ښه! اوس ؟
ځواب يې وانهورېد.
سرې کيڼ لورته وکتل ، کوڅه پاخه سړک ته وتلې وه. هيڅوک هم نه و ، ليرې يو يو موټر تېرېده.
شېرمحمد وويل:
__سهار اوه بجې راوتلي يو ، غرمه شوه.
تورپيکۍ ځمکې ته کتل...
سرې مخ ور واړاوه ، د نجلۍ له سپينې زنې ، رانه ځاځکې ځځېدل...کېناست ، د لرګې غرفې ته يې ملا ولګوله ، له ځمکې يې يو خلى ور پورته کړ ، په خاورو کې يې کرښې ليکې وايستلې.
چوپه چوپتيا وه ، په اهن چادر د باران يو لاس ځاځکې لګېدل ، د لندو خاورو بوى ته.
تورپيکۍ سوړ اسويلى ويست ، ورو يې وويل:
__هماغه سيند ښه و ، اوس به ببغمه وم.
شېرمحمد سر پورته کړ ، نجلۍ د مخامخ بام له ناوې ځخه راتوېدونکو اوبو ته کتل ، ځو پېچلې نرې ويښته يې پر سپينه غاړه سرېښ ول.
شېر محمد ولاړ شو ، د نجلۍ تر مخ ودرېد ، ورو يې وويل:
__زړه دې مه خوره ، زه خو يم ، پيدا به شي.
نجلۍ هماغسې ناوې ته کتل... ورو يې وويل:
__ته مهربانه يې.
د سړې سر وځړېد. سترګې يې له اوښکو ډکې شوې ، يوه شېبه غلى و ، وروسته يې شونډې وخوځېدې:
__راځه! سړک ته به وځېژو ، چېرې به ډوډۍ وخورو ، کېداى شي باران ودرېږي ، نورې کوڅې لا پاتې دي.
روان شو ، شاته يې مخ واړاوه ، تورپيکۍ په خپل ځاى ولاړه وه ، ده ته يې کتل.
شېرمحمد وخندل:
__راځه!
نجلۍ حرکت وکړ ، دواړه غلي روان ول ، د سړې په زړه کې د نجلۍ وروستۍ خبره په تکرار ډول راګرځېده:
ته مهربانه يې ، ته مهربانه يې ، ته...
شېرمحمد پر پاخه سړک بوټونه ټکوهل ، مړې ختې ترې تويې شوې ، خو لا يې هم ذهن د نجلۍ وروستۍ جملې نيولى و.
ته مهربانه يې ، ته مهربانه يې ، ته...
د موټر تېز هارن يې په غوږو ننوت ، ټوپ يې کړل ، يوه سره رنګه کرولا يې تر څنګ تېره شوه ، خړې اوبه باد شوې ، د سړې پر پايڅو ولګېدې.

(c) ketabton.com: The Digital Library

شېرمحمد په خشکه وويل:
__د غوا زويه.
تورپیکۍ ته يې وکتل ، سترګې يې رډې راختلې وې ، په هماغه موټر پسې يې کتل...
نجلۍ ناڅاپه چيغه کړه!
__اوښې مې.
په موټر پسې يې منډه واخيسته ، بل موټر بربک ونيو ، شیرمحمد تر لاس ونيوله ، په بېړه يې وويل:
__کومه دی ؟
__په ها ، هاغه موټر کې.
__کوم موټر ؟
__هاغه سور موټر ، هماغه چې تاته يې اوبه در وپاشلې.
شېرمحمد يودم منډه واخيسته ، تېزه منډه ، تورپیکۍ پسې کتل ، دی ګړندی روان و ، يو ځل د سړک مينځ ته ورغی ، د موټرو هارنونه پورته شول ، بېرته يې د سړک ژۍ په مخه ورکړه ، له پښو څخه يې خړې اوبه بادېدلې ، پټکی ورنه ولوېد ، ده د لېونيانو په څير منډې وهلې...
تورپیکۍ ګړندۍ پسې روانه وه ، مخکی لاړه ، لوند پټکی يې له خړو اوبو ورپورته کړ ، په خپله سينه پورې يې ونيو. موټر په يوه کوڅه ننوت ، خو سړي لا په پاخه سړک منډې وهلې.....شېبه وروسته دی هم تر راوتلې دېواله پټ شو.
وخت ووت ، تورپیکۍ د کوڅې خولې ته ورسېده. شېرمحمد را روان و ، خوله يې له خندا نه سره تولېده ، له خوشالۍ يې چيغه کړه!
__ما نه درته ويل چې پيدا کوو يې ؟
تورپیکۍ ورته وکتل ، د سړي ټول بدن په ختو لړلی و ، له ښي لستوڼي څخه يې خړې اوبه څڅېدلې...
شېرمحمد په بېړه پټکی ور واخيست ، پر خولۍ يې رنګ پنګ تاو کړ ، په خندا يې وويل:
__پيدا شو ، اخير پيدا شو.
تورپیکۍ غلې ولاړه وه ، سړي ته يې کتل...
شېرمحمد وويل:
__راځه!
نجلۍ پسې روانه شوه.
شېرمحمد يو دم ودرېد ، تورپیکۍ ته يې وويل:
__ډاډه يې چې انجنير حنيف و ؟
نجلۍ د (هو) په نښه سر وخوځاوه.
سړي يودم وخندل:
__بس! سترِيا دې ختمه شوه ، ته به خپلې خور ته ورشې او زه...
ناڅاپه غلی شو ، په سترګو کې يې اوښکې راټولې شوې ، ترخه موسکا يې پر خړو شونډو وغځېده ، خپله خبره يې بشپړه کړه:
__او زه به غزني ته.
تورپیکۍ ورته کتل....
شېرمحمد يودم وخندل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

ـــاوس نو خوشاله اوسه ، خوشاله
مخ یې واړاوه ، روان شو. د یوې کوڅې په خوله کې ودرېد ، ویې ویل:
ـــموټر دلته راتاو شو.
توریپکی مخامخ وکتل ، کوڅه لنډه وه ، دواړو خواوو ته لس ـــدولس کورونه ښکارېدل. پای ته یې زراعتي ځمکې پرتې وې.
شېرمحمد وویل:
ـــموټر لېرې و ، خو غلط نه یم ، په همدې کوڅه کې راتاو شو. بس ، په دې لسو ، دولسو کورونو کې یو کور ستا د اوښي دی.
توریپکی غلې ولاړه وه ، شېر محمد ته یې کتل...
له یوه کوره یو تنکی ځوان راووت ، پر سر یې شکرۍ اېښی وه.
شېرمحمد ور مخته شو ، په بېړه یې وویل:
ـــد انجنیر حنیف کور کوم یو دی ؟
هلک مخامخ ګوته ونیوله:
ـــهاغه! سپینه لویه دروازه چې لري. هاغه دوه منزله نخودي رنګه کور.
سړي په خبره کې ور ولوېد:
ـــد غزني دی.
هلک وویل:
ـــهو ، زامن یې له ما سره یوځای مکتب ته ځي ، مشر یې شفیق نومیږي ، بل یې عتیق ، وړه خور هم لري ، وحیده ورته وایي.
شېرمحمد توریپکی ته مخ ور واړاوه ، هغې ځمکې ته کتل.
هلک وویل:
ـــزه نانوایي ته ځم ، زغالې لندبېري.
شېرمحمد ورغی ، د نجلۍ تر مخ ودرېد ، ورو یې وویل:
ـــبیا خو غلط نه یو راغلي ؟
توریپکی غریو واخیسته:
ـــنه.
شېرمحمد وخندل:
ـــنو بیا ولې ژاړې ؟
نجلۍ غلې وه.
شېرمحمد ځمکې ته وکتل ، سړه ساه یې وایسته ، ورو یې وویل:
ـــبنه نو ، ما په خپل قول وفا وکړه ، ستا د خور کور پیدا شو ، زه باید لاړ شم.
توریپکی په غریو کې وویل:
ـــدا درواخله.
شېرمحمد سر هسک کړ ، نجلۍ درې د سرو زرو بنګړي ورته نیولي وو.
سړي ترخه وخندل:
ـــملنډې وهې ؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

د تورپیکۍ سلګۍ شوې:

ــما درته ویلي و چې تر هراته مې ورسوه ، بنګړي یې ستا.

د شېر محمد د تندي ګونځې سره ورغلې:

ــخو ما د پیسو له پاره نه یې راوستې.

یودم یې وخندل ، جیب ته یې لاس کړ ، نمجن نوټونه یې راویستل. ورو یې وویل:

ــما حساب هم درسره ونه کړ ، خو خدای شته ، ستا یوه روپۍ مې هم بیځایه نه ده لګولې. بس ، یواځې یو زرګون راوبخښه ، د بېرته تګ کرایه نه لرم.

تورپیکۍ په غریو کې وویل:

ــپه جېب کې یې واچوه.

ــخو

نجلۍ په خبره کې ورولوېده:

ــمه مې شرموه.

سرې پیسې جېب ته کړې ، کله چې یې لاس راویست ، په ګوتو کې یې یوه آینه نیولې وه.

ورو یې وویل:

ــبده یې مه ګڼه ، دا درسره وساته ، ښکلې جوړه شوې ، ته ورته وګوره ، په زړتارو کې یې نیولې ده ، کله کله پکې ګوره ، نه به دې هېرېږم.

نجلۍ لاس ور وغځاوه ، آینه یې په تېز پورې وینوله. ورو یې وویل:

ــڅوک وایي چې ته بدرنګه یې ؟

شېرمحمد وخندل:

ــملنډې وهې ؟

نجلۍ پورته وکتل ، له شنو سترګو څخه یې اوښکو منډې واخیستې ، په لندو سپینو بغورو کې د باران له ځاځکو سره ګډې شوې ، شونډې یې وخوځېدې:

ــله زړه وایم.

د شېرمحمد سر وځړېد ، ورو یې وویل:

ــیوه خبره درته وکم ؟

د نجلۍ سلګیو زور واخیست.

ــهو

سرې په غریو کې وویل:

ــهیڅ

تورپیکۍ هماغسې ور ته کتل...

شېرمحمد مخ واړاوه ، په ژړغوني غږ یې وویل:

ــځه.

نجلۍ روانه شوه. سرې پسې وکتل ، هغه ورو ورو لیرې کېدله ، شېبه وروسته سپینې دروازې ته ورسېده ، د دروازې پر دستګیر یې لاس کېښود. هماغه ځوړند سر ودرېده. شېرمحمد مخ واړاوه ، لینګې یې لړځېدل ، پښو یې سستې ورکوله ، سترګې یې له اوښکو ډکې وې. دی د زړه په زور خو ګامه مخکې لاړ ، خو یودم یې تر

(c) ketabton.com: The Digital Library

شا د اوبو چړپا واورېده ، په بېړه یې ور وکتل ، تورپیکۍ منډې ور وهلې ، ټکرۍ یې په غاړه کې پروت و ، پلاستیکي چوټې یې له پښو ختلی وې ، راغله او د شېرمحمد تر مخ ځوړند سر ودرېده.

شېرمحمد په حیرانۍ ورته کتل ، د تورپیکۍ د اوږدو ویښتو له تاو شویو څوکو څخه رانه څاڅکي تویدل.

نجلۍ یوه شېبه غلې وه ، دې په تیزې ساه وهله ، وروسته یې په غریو کې وویل:

__یوه خبره درته وکم ؟

د سړي ستونی ډک شو:

__هو

د نجلۍ سری شونډې ورپیدې:

__ته راباندې ګران یې.

یودم یې د شېرمحمد پر ټټر سر کېښود ، په چیغو چیغو یې وژړل...

د سړي په سترګو کې راټولو اوښکو لار وکړه ، لړزانده ګوتې یې د تورپیکۍ په لندو ویښتو کې ننوتې ، د هغې سر یې په خپل ټټر پورې ټینګ کړ.

نجلۍ ژړل او په ژړا کې یې همدا یوه خبره کوله.

__ته راباندې ګران یې ، ته راباندې ګران یې ، ته...

شېرمحمد خپله زنه د هغې د ککرۍ په پستو ، لندو ویښتوایښې وه. ده څو ګامه لیرې ، په خړو اوبو کې دوو پرتو پلاستیکي چوټو ته کتل ، د چوټو پوندې د سپینې لویې دروازې خواته وې.

(پای)

۱۳۹۰ ل کال د دلوې شلمه __ کابل

(c) ketabton.com: The Digital Library

Get More e-books from www.ketabton.com

Ketabton.com: The Digital Library

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library